

SLOVENSKI NAROD.

Izreka vsak dan sveder, izimni nedelje in pramike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljave naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Zasluzena kazen.

V četrtek se je pri veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda na Vrhniki izvršila moralna justifikacija. Kurat Koblar, dolgoletni blagajnik te družbe, ni bil več izvoljen v odbor, dasi so njegovi maloštevilni somišljenci napeli vse moči, in so šli zanj z vso strastjo v boj.

Kurat Koblar je bil dva dni pred veliko skupščino izjavil v „Slovenca“, da ne kandiduje več v odbor in da bi odborštva ne sprejel, tudi če bi bil izvoljen. Toda ta izjava ni bila resno mišljena, ta izjava je bil samo manever, kakor je pokazala velika skupščina. Koblar je trdno upal, da s pomočjo nahujskane izvenkranjske duhovščine pride zopet v odbor, in bi bil v slučaju zmage tudi sprejel izvolitev, dasi bi bil s tem zanešen v družbo razpor, in dasi mora družba tisti trenotek propasti, kakor hitro jej slovenska liberalna stranka odtegne svojo pomoč. Družba bi prej pogrešala podporo vseh drugih strank, samo podpore naše stranke ne more pogrešati niti za trenotek.

Koblarjeva upanja so se izjalovila. Propadel je pri volitvi, in razmeroma ogromno število glasov, katerih Koblar ni dobil, govori vsakomur razumljiv jezik. Te številke svedočijo, da je Koblar, ki je od katoliškega shoda zavzemal v družbi jako odlično mesto, izgubil vse simpatije in da nima nikake zaslombe več.

Nihče ne taji, da je Koblar za družbo marsikaj storil, a če je bil vzlic temu pahnjen iz odbora, zgodilo se je to vsled tega, ker so družbini člani prišli do prepričanja, da ta mož ni več vreden, da bi sedel v odbor prvega narodnega društva, v katerem je združeno vse slovenstvo, v kateri spadajo politično nekompromitirani možje, ki živajo pri vseh strankah, če že ne posebnih simpatij, pa vsaj osebno spoštovanje. Kurat Koblar pa je zaigral tudi osebno spoštovanje, in to ravno tistih krogov, kateri s svojo požrtvovalnostjo omogočajo družbi njeno blagoslovljeno delovanje, in zato je moral pasti.

Pravorék velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda je obsodba tiste politike laži, nizkega obrekovanja in podlega zasramovanja, kakor zastopa „Slovenski List“ in njegov urednik Koblar. Vrhnjska skupščina je v imeni naroda izrekla o tej politiki infamnosti svojo sodbo in je zaradi nje postavila kurata Koblarja pred duri, kajti prav ta politika je vzrok, da smatrajo družbeni člani kurata Koblerja osebno nevrednim, da bi sedel v odboru najvažnejše narodne družbe, prvega društva v celi naši narodni organizaciji.

Ta kazen je sicer jako kruta, saj je ž njo kurat Koblar ponižan, osramovan in ožigosan pred vsem narodom, pred vesolnim slovenstvom, ali zaslužena je v polni meri. Taki značaji, kakor Koblar, ne smejo zavzemati nobenega javnega mesta, njim se ne sme zaupati nobena taka javna funkcija, katera bi jih opravičevala, nastopiti in govoriti v imeni vsega naroda in vsled katere bi mogli veljati za narodove zaupnike.

Koblarju je s tem izpodnešena glavna zaslomba pri vsem njegovem delovanju in nehanju. Kot blagajnik družbe sv. Cirila in Metoda je nekaj bil in je nekaj reprezentoval — zdaj je samo še kurat in urednik obskurnega „Slovenskega Lista“, kot tak pa naj uganja kar hoče.

Srbija.

Zanimivo vest prinaša dunajska „Information“, vest, katera bi nas vzradostila, ako bi vedeli, da je resnična in utemeljena. „Information“ poroča namreč, da se je mej Rusijo in mej Avstrijo doseglo porazumljenje glede sedanjih razmer v Srbiji in za slučaj, če bi politika nasilstva in osvete sedanje srbske vlade imela resnejše posledice. V takem slučaju hočeta obe državi skupno postopati, vsled česar so popolnoma izključene mejnarodne zmešnjave, ki bi mogle nastati vsled srbskih razmer. Isti list pa tudi poroča, da se je v tem dogovoru mej Rusijo in Srbijo vpoštevala tudi okolnost,

da postanejo potrebne jako važne personalne premembe na najvišjih mestih v Srbiji, četudi je prememba dinastije izključena. „Obrenovićev“ ni možno zadrževati — se končuje poročilo „Information“ — ako se hočejo sami pahniti v pogubo ali za to je možno skrbeti, da ne potegnejo Srbije za seboj in da ne skale miru v Orientu in s tem miru v Evropi. A za to je skrbjeno.

To naznanilo pomeni, da sta se Rusija in Avstrija za gotove slučaje domenili glede odstranitve razkralja Milana iz Srbije, torej glede odstranitve vzroka vseh bojev in nemirov. Z Milanovo odstranitvijo bi se razmere kmalu obrnile na bolje, ako bo kralj hotel uvaževati dejanske razmere, in zato bi se resnično veselili, če bi se ta vest obistinila. Potrjena doslej še ni, in oficijozna glasila naše vlade „Polit. Corr.“, „Pester Lloyd“ itd. pišejo še vedno tako, kakor je Milanu koristno, in prikrivajo resnico, kolikor je mogoče.

Milan sam se vede tako, kakor bi vedel, da se mu ni bati ničesar. Dokler je samo Rusija nasprotna Milanu, dokler samo ona ovira njegovo počenje, dotlej se mu ni ničesar posebnega bati. Le, ako bi se Rusiji pridružila tudi Avstrija, bi bilo konec njegovemu paševanju.

Zdaj dela Milan tako, kakor bi imel zagotovilo, da Avstrija ne dopusti ruske intervencije v prid rusofilskim radikalcem, ali kakor da je — zblaznel. Tudi slednje je mogoče. „Novoje Vremja“, veleresen list, poroča namreč, da se pri Milanu pojavlja delirium tremens, in da vidi povsod strahove. Ugovorov in nasvetov ne trpi nikakih. Vsaka besedica ga razdraži do skrajnosti. Če mu ministri kaj nasvetujejo, jih meče lastnoročno čez prag. Ministri prenašajo vse to, ker se boje, da jih Milan sicer v ječo vrže. Tudi kralj Aleksander se ne upa ugovarjati. Milan kontrolira celo kraljevo korespondenco. Oni dan je kraljica Natalija poskusila posredovanjem gospod. Katičeve poslati kralju zaupno pismo. Milan je to pismo izteknil, in tisti dan je bil v konaku pravi sodnji dan.

Kdaj pridejo „zarotniki“ pred naglo sodišče, še vedno ni določeno. Bržčas ne prej, dokler ne dobi Milan potrebnih krivih prič, in dokler mu njegovo policija ne izgotovi potrebnih falsificiranih pisem. Mej tem se pripravlja na veliko prevaranje javnega mnjenja vse Evrope. Od avstrijske vlade podpirana „Polit. Corr.“ je naznanila, da bo obravnava proti zarotnikom javna, in da bodo k njej imeli pristop poročevalci domačih in inozemskih listov.

Verjamemo, da bodo imeli pristop tudi žurnalisti, — a kateri? Neodvisne žurnaliste je Milan vse iz Srbije iztirjal, ostali so samo ljudje, ki so od njega podkupljeni. To pa ni vse jedno, če imajo v sodno dvorano pristop samo Milanove kreature ali tudi neodvisni in resnicoljubni časnikarji.

Očividno je, da je zdaj Milan se odločil za novo taktiko. Njegovi časniškarski hlapci so nakrat postali jako molčeči. Menda hočejo s tem, da ničesar ne poročajo, odvrniti evropsko pozornost od Srbije, a kadar zaspi zanimanje za usodo srbskih radikalcev, tedaj se bode nad temi kar nagloma izvršila smrtna obsodba.

V tem morajo trpeti v ječah. In prav najodličnejši srbski sinovi so zaprti v vlažne smradljive podzemne luknje, vkovani v železje tako, da morajo noč in dan na tleh sedeti. Kako grozovite so te kasete, se ne da popisati; kak utis narede na človeka, to kaže naslednji slučaj: Dolgoletni dragoman pri ruskem poslanstvu v Bukureštu, Jakobson, je svoj čas vkradel važnih aktov in jih prodal Stambulovu. Od tedaj se je brez pokoja potikal po balkanskih krajih, vedno v strahu, da pride v roke ruski policiji. Srbska vlada je tedaj hotela izkazati Rusiji uslugo in je Jakobsona, ko je prišel v Beligrad, aretirala in ga zaprla v kasemato pri policijski prefekturi, zajedno pa o tem obvestila ruskega poslanika. Ta je hotel govoriti z Jakobsonom in je šel na policijsko prefekturo. Ako je v kasemati ječi videl vklejenega starca, ko je videl, da curlja voda od zidov, da vlada v celici tak smrad, kakor

LISTEK.

Iz mladeniških dnij.

(Iz svojih spominov spisal O. U. V.)

Dulce est desipere in loco.

Bilo je v tistem času, ko smo se pri starejših gospodih še manire učili. Zbirali smo se vsak večer pri čašici dobrega piva ali pa nič slabšega istrjance v sloveči gostilni pri Tinetu. Ko smo vatopili na prijazni vrt, so bili naši gospodje učitelji vselej že zbrani.

Seznaniiti hočem cenjene gospode čitatelje le z nekaterimi najvplivnejšimi.

Prvega imenujem doktorja T. K. C., ki je predaval vsak večer o večni resnici, da pride za vsakim veseljem žalost. In dokazov mu nikdar ni zmanjkalo: vsak večer se je izvedelo kaj novega o tem ali onem „mladeniču“, kar je jasno pričalo, da ima gospod doktor prav. Danes je padel ta mladenič s kolesa, jutri zopet se je oni pri takrat povsem novi igri „lawatennis“, katere sedaj seveda več ne igramo, ker ni moderna, zvil roko ali nogu ali pa je dobil žogo v lice, namesto pod lopar.

Drugi slavni učitelj, „oberfinesar“ imenovan, nas je — seveda le teoretično — učil raznih eksotičnih iger, pripomnil pa vselej vedno, da se mladeničem prepovedane.

Samo enkrat ga je prekosil „mladenič“ Ivanček, ki je prinesel iz Gradca igro „Poker“, katera pa takrat, žal, še ni spadala pod kazenski zakon. „Oberfinesarju“ se imamo tudi zahvaliti, da smo se — četudi le na papirju — seznanili z raznimi finimi novotarijami in secesionističnimi napravami večjih mest, katere so mu bile znane od popotovanja po razstavah. Enkrat nas je celo sam peljal na veliko razstavo „I. bohinskega društva za priredbo ukusnih jedil in finih pijač“.

Tretji gospod učitelj, plemeniti Čina, pa je bil nekoliko v nasprotstvu s prvima dvema; trdil je namreč, da je jedino veselje, katero je vredno življenja, kolesarjenje, in da za tem veseljem sploh ne more priti žalost. Ko nam je „oberfinesar“ pravil o novih avtomobilih, katere je videl v Parizu, tedaj bi bilo prišlo kmalu do razpora, da ni posegel vmes slavni profesor Karl in nas prepričal, da nima niti „oberfinesar“ niti Čina prav. Roma locuta est.

Mladenčev nas je bila sedmorica; da jih ne izdam — sedaj so, izvzemši mene, že vsi poženjeni, in Bog ve, kaj bodo z njimi naredile boljše polovice, ako izvedo za te mlade grehe? — imenoval jih bodem le po priimkih: „Ivanček“, „plavi lev“, „črni lev“, „Commerzienrath“, „Anglač“, „gentilmentli“ in „indijski krag Gb.“ — Včasih so se v to družbo izgubili tudi še drugi

mladeniči, kateri pa niso imeli priimkov, in jih zato ne morem imenovati. Samo jeden ima še priimek, posetil pa je našo družbo le enkrat, ko se je kahal „američanski“ golaš. Sicer je moral v Gradcu Wagnerjeve opere študirati in — korigirati.

Naša sedmorica se je torej spet enkrat sešla pri Tinetu. Prav za prav ne; bilo nas je le šest s priimki, kajti Ivanček je bil takrat iz principa soliden in se je vsak večer peljal s kolesom v bližnjo vas spat, samo da bi ušel krokom. Nadomestil ga je pa za tisti večer mladenič brez priimka, recimo mu „ta mali“. Tako nas je bilo torej vendar le sedem. Ko se ob 11. uri vzdignejo gospodje „profesorji“, ostali smo sami. Izpili smo še jedno steklenico finega črnega istrjance in hajd na pot!

Kam?

Ker nas je pot ravno mimo peljala, napravili smo slavnatemu vdovcu, doktorju Arturju, divno podoknico. Peto nas je vseh sedem znano serenado: „Mrzla zima mrazi mé!“, katera ima to posebnost, da se končni „mé“ lahko v raznih tonih, dolgo ali kratko zapoje. Ginjen nas je pogledal z okna in se nam zahvalil s krilatimi besedam: „Otroci, spat!“ Mi smo sicer vedeli, kako navdušen je bil ta doktor za novejša pesniške proizvode, vendar pa smo uvaževali njegovo zaspanost in s ozirom na to prepričali, da mu ni jeden ismej nas de-

klamoval pesmi „Zima srebrna, zdrava nam, zdrava“, ter se podali — ne spat, pač pa v „Nemškónarodno kavarno“ (slovenske takrat v našem mestu še ni bilo) ... Uzrok, da so se nam takrat vsiljevale pesmi o zimi, je pač ta, da smo živeli v oni dobi, v kateri so bile zime navadno tople, poletja pa deževna; bilo je ravno poletje, koncem julija.

Prišedši v kavarno, zasedemo zadnjo sobo. Tam se lahko bijejo nekrvavi boji, ne da bi nas čuli na cesto. Samo enkrat nas je nasproti stanujoča šivilja zatočila dražestnim gospodičinam, češ: „Kakšni lumpi so!“ — Naročili smo „rundo“ pristnega benediktinca.

Dragi benediktinec! kolikokrat si me v prejsnjih časih navduševal; sedaj pa je vse pozabljeno in pokopano! Večnaja ti pamjat! —

Najprej se vzdigne nerodni „Commerzienrath“, nervozno višoč si brke in „drži“ govoranco slovenski domovini, kateri veljaj vsaka tretja napitnica. Nerodno se vsede in pri tem polije kozarec benediktinca po najmodnejših hlačah. In takrat smo o se spomnili za hip vsi dr. T. K. C., pride vselej za veseljem žalost. Nato se poje troglasno zbor „Lepa naša domovino“ (Drugega basa ni bilo med nami!) Za njim se dolgo ne oglasi nihče. Polagoma pa smo izpeli vse svoje himne: „Quando parto...“

v kakem kanalu za odvajanje fekalij, usmilil se mu je jetnik, in šel takoj k policijskemu prefektu in naročil, naj Jakobsona izpuste, češ: Rusija mu je vse odpustila. Jakobson je še tisti dan odpotoval v Pešto, a dasi je njegov zapor trajal le nekoliko dni, je tako vplival na njegovo zdravje, da je nekaj dni po prihodu v Pešto umrl.

Med tem, ko trpe v teh ječah možje kakor Pašić, Taušanović, Nikolić in drugi, je bivši general in poslanik Sava Gruić odpotoval v inozemstvo. To je v celi Srbiji napravilo najmučnejši utis, pričevali se je tega samo — Milan. Ta ni pričakoval, da se vrne Gruić iz Petrograda v Srbijo. A ko se je to zgodilo, napel je Mil in vse sile, da ga spravi iz dežele. Čast in prepričanje sta mu pač velevala, da ostane, da je njegovo mesto v sodni dvorani, kadar se bodo sodili njegovi osebni prijatelji. Milanovi pristaši so njega prav tako dolžili, kakor druge. Milan ga je odstavil in degradiral, ker je pisal prof. Vesniću pismo, ki ni laskavo za Milana. Vesnić je v ječi, ker je to pismo sprejel, Gruić pa, ki je to pismo pisal, se Milan ni upal dotakniti, pač pa je dosegel, da je zapustil Srbijo in pustil svoje somišljenike na cedilu.

Trdi se, da se je vdal prošnjam svoje žene in svojih otrok. To je psihološko sicer umevno, ali politične preteklosti Save Gruića to ni dostojno. To sta Pašić in Taušanović vse drugačnega značaja! Ko jima je Milan ponudil svobodo, če zapustita Srbijo, bi si bila lahko rekla: Saj to lahko obljubiva, a o ugodnem trenutku se vsede na svojo besedo, kakor se je vsedel razkralj Milan. Ali Pašić in Taušanović tega nista storila, nego kakor cela moža ponosno odbila Milanovo ponudbo. Ostala sta v ječi — Sava Gruić pa je šel v Italijo. Škoda zanj!

V Ljubljani, 5. avgusta. Slovenci in Poljaki.

Glasiło poljskega kluba „Czas“ zavrača tržaško „Edinost“, ker je pisala, da je zveza Čehov in Jugoslovancev s plemišskimi zastopniki poljskega naroda nesrečna politična napaka. „Czas“ pravi, da nima „Edinost“ o poljskih razmerah niti pojma. Poljaki niso nikdar izrekli svoje sodbe, ali so slovenski poslanci sposobni in upravičeni, zastopati svoj narod, zato naj ima tudi „Edinost“ nekaj takta. Odkar se je ustanovila sedanja večina ni zinil poljski klub niti ene besede proti Slovincem, slovenski poslanci pa balansirajo vedno med večino in med izstopom ter groze vsak hip, da izstopijo. Poljski klub je vedno lojalno in s samozatajevanjem (!) podpiral narodne zahteve svojih zaveznikov in zlasti Slovence je jako rad podpiral že za Taaffejevih časov. Slovenci naj torej ne hajo vedno groziti in približevati se opoziciji, kajti prav Slovenci so najbolj navezani na večino, brez katere ne dobe nikjer prostora. Slovensko časopisje naj torej neha dražiti posamezne dele sedanje večine!

Češki radikali in novi davki.

„Radikalni Listy“ zavračajo očitanje načelnika češkega kluba, dr. Engela, da

podpirajo češki radikali s svojim nasprotovanjem nagodbi in novim konsumnim davkom obstrukcioniste, sovražnike Čehov. „R. L.“ pravijo, da niso smatrali radikali sedanje vlade nikdar za svojo; Thunova vlada ni storila ničesar dobrega, njena politika čakanja Čehom zelo škoduje, in narod izgublja zaupanje v svoje poslance. Število sovražnikov narašča. Kaj koristi češkim narodnim manjšinam, da vladata na Dunaju Thun in Kaizl? Vsak manipulacijski uradnik in vsak nemški listič ima več vpliva kakor češki poslanci s Kaizlom vred, ako treba storiti kaj za češke rojake na nemških tleh. Zakaj ne izpolni vlada 20 čeških postulatov? Zakaj ne uporabi Kaizl § 14. tudi v interesu češkega naroda? Toda Kaizl skrbi le za avstrijske finance. Čehi niso dosegli svojih pravic, obljube se jim niso izpolnile, in zato naj prenašajo molče še nove davke? Kam naj se zateče narod, ako ga zapuste poslanci in molče na njegove proteste? Ali ne vidijo naši poslanci, da se socialni demokratje že preveč brigajo za interese čeških rokodelcev? Ali ne vidijo, da je postala že cela vrsta naših ljudi mlačna in ogorčena, ker zane-marjajo poslanci gospodarske interese?

Schönererjanci — Bismarcku spomenik.

Schönererjevo glasilo „Unverfälschte deutsche Worte“ so prinesle poziv, naj se začne nabirati za Bismarckov spomenik, „der des Volkes Grösster und Bester war.“ Spomenik naj govori še poznim rodovom, da so bili njihovi predniki polni nemške zvestobe in nemške hvaležnosti. Bismarckov spomenik naj bo dokaz, da so veliki borilci za nemško čast in velikost last vsega nemškega naroda. „Das ostmärkische Bismarck-Denkmal soll lautlos sprechen von der brüderlichen Zusammengehörigkeit aller Deutschen. Unser ist Fürst Bismarck, der Siegfried neuerer Zeit, in ihm ehren wir uns und unser Volk.“ Podpisano je veliko število državnih in deželnih poslancev ter mnogo županov, ki seveda dobro vedo, da ta novodobni Siegfried ni pobil zmaja, nego našo — Avstrijo!

Vojno sodišče v Rennesu.

Javna nova obravnava proti stotniku Alfredu Dreyfusu, ki je obdolžen, da je izdajal več let prevažne vojaške tajnosti neimenovani tuji državi, je bila določena za ponedeljek. Ker pa Dreyfusova zagovornika še nista dobila tajnih aktov, se začne obravnava vršiti menda šele v sredo in sicer v veliki dvorani tamošnje gimnazije. Radi zahteve vojnega sodišča je izročilo uradništvo „Matina“ vladnemu komisarju 4. junija t. l. pisano pismo majorja Esterhazyja, v katerem sam prizna, da je spisal bordereau po naročilu svojih poveljnikov. Razen tega pisma je izročilo uradništvo tudi rokopa članka, v katerem Esterhazy sam pojasnjuje svoje razmerje do generalov Boisdeffre in Gonse. Tudi Esterhazy bo zaslišan kot prič. Obravnava bo sicer javna, vendar pa bodo imeli pristop le nekateri, ki dobé legitimacije. Prostor za občinstvo je prav majhen, ker je večina sedežev namenjenih za žurnaliste.

Anglija in Transvaal.

Pred tremi dnevi je angleški diplomatski agent izročil v Pretoriji brzojavko, v kateri so baje detajlirani predlogi glede skupne preiskovalne komisije. Razmere so i v Transvaalu i v Angliji jako napete. Najnovejša številka v „Standardu“ pravi v članku, ki je prav tako osoren, kakor vsi njegovi članki v zadevi Transvaala, da bo odgovorila Anglija na vsako vtikanje tretje države z ultimatom na naslov Krügerja. „Boortrekker“ pa je prinesel iz peresa poveljnika Viljoena, zastopnika Boercev v Johannesburgu okraju, članek, v katerem pravi, da so Angleži Boerce tekom zadnjih let tolikokrat hudo razžalili, da je Boerem končno pošlo vse potrpljenje. Zato se naj Boerci ne zanašajo več na pogajanja, nego na Boga in na svoje — puške.

Dopisi.

Iz Šmartna pod Šmarno goro, 3. avgusta. Pretečeni mesec prinesla sta „Dihur“ in ljubljanska klerikalna tromba, alias „Slovenec“ dopisa iz Šmartna pod Šmarno goro. V obeh ni nič drugega, kakor nekaj iz širokega rokava stresenih laži in nedostojnih sumničenj ter obrekovanj ljudi, katerim dopisunek niti do kolen ne seže. Takoj v pričetku se govori o nekem letošnjem žegnaju, o katerem pa nam ni nič znano. Iskali smo zamaš po vseh koledarjih in prilikah, da bi se bil sv. Martin že letos praznoval; treba bo sv. Martina še precej dolgo počakati, do 11. novembra. To nam kaže, da je dopisunek pri sestavi teh dopisov bil zamaknjen, ali pa je morebiti prepogostokrat namakal in ostril svoje duševno stanje s pristnim istrijancem, če ne celo z labom, katerega sta mu bila v pomoč, da je zamogel toliko iz trte zviti laži in podlega obrekovanja našušmariti. Ta tromba piše o volitvi novega občinskega odbora, poudarjajoč, da je ta sestavljen zdaj iz dobrih krščanskih mož. Za Boga! Do sedaj vendar kaže naša krstna knjiga, da nimamo pri nas družih, kakor krščanke može, mladeniče, dečke, otročiče, ravno tako dekleta in žene, med katerimi pa je bila tudi taka, ki je bila posebno, če ne preveč, udana svojemu duhovnemu očetu, kar pričajo akti c. kr. deželne sodnije v Ljubljani. — Razlika med starim in novim odborom je le ta, da je imel bivši občinski odbor štiri odločne, zanesljive može, a zdaj smo pridobili še dva, tako da je zdaj šest mož, na katere se more s sigurnostjo računati in zanesti. To pa je tudi vse, kar se je doseglo moglo, kajti če bi se volilo še toli in tolikokrat, bi ne mogel biti rezultat ugodnejši; kjer nič ni, tudi vojska ničesar ne vzame! Vetrnjakov ne maramo, ker teh se nam tudi pozneje ne bo manjkalo, in če bi jih naša stranka potrebovala, treba bo le s pratom migniti — in tu bodo, a odgovornosti za njih delovanje ne prevzamemo. Trditve, da smo bili poraženi, je torej neresnična, še bolj neresnična pa, da smo popolnoma poraženi. Naš bivši župan izjavil se je odločno, da ne prevzame nič več tega posla,

da na vsak način odstopi. In zadnji čas, ko se ga je prosilo, naj bi se prevzel ta posel, se je izrazil, da smatra vsacega za sovražnika, kdor ga voli. Gotovo bi bil prodir, ako bi se bil le pustil voliti, ker volili bi ga tudi Piričanje, ki so sploh pri teh volitvah odločili. Dobro nam je znan vzrok njegove odklonitve, pa za danes ga zamolčimo, omenimo le to, da ne mara biti kot uradna priča pri raziskavanju gotovega gnojišča, katerega bomo skoraj gotovo morali preiskati v prihodnji dobi. O tem bomo svoječasnó že poročali. — Do sedaj še nismo videli dima vsled zabavljanja gospodov inženjerja, nadučitelja in Koširja, a slišali smo že nekajkrat pesem s spremiljevanjem ceter „Oblačku“ v utici na župnijskem vrtu, katere se je tako milodoneče in zdihujoče proti Ljubljani prednašala, ki se nekako tako-le glasi: „Pojdi tje — — — do nje — — — do nje — — — ah, do nje — — —!“ Glede žvekljanja, da se stari župan prav liberalno ustavlja izročiti novemu županu račune, ali kaj že — je pa le toliko resnično, da je stari župan založil nad 300 gold., katere je pa obljubil kot posojilo tukajšnji občini do novega leta pustiti, kar je tudi uradno zapisano in sicer iz lahko umljivega vzroka, ker jih novi župan nima na razpolago, dasiravno je pri vseh svojih klerikalnih pristaših deloval za nje, toda brez vspeha. Kako pa naj se razume nadaljni stavek, ki se doslovno glasi: „Pa upamo, da bo prišlo kmalu vse v pravi tir?“ Tu pa naša pamet obtiči. Kaj to pomeni: „v pravi tir spraviti?“ Ali se prične takoj z iztirjevanjem primankljaja pri popravni farne cerkve v Šmartnem? Ali se pojasni pri kranjski stavbni družbi nastali račun okroglo 3000 gld.? Ali se morebiti dokaže, da ni to bilo v pravem tiru, da se je sedanji krajni šolski svet odločno protivil in tudi preprečil svoječasnó namero bivšega predsednika krajnega šolskega sveta, župnika Trčka, da bi oddal gradbo novega šolskega poslopja pod roko za proračunano ceno nad 12.000 gl. kranjski stavbni družbi, ampak je razpisal oddajo potom ofertov ter stavbo v resnici tem potom oddal za 9000 gold. ter pri tem očitvidno prihranil 3000 gld.? Kaj in kje se hoče v pravi tir spraviti? Pojasnila prosimo!! Mi ga željno pričakujemo in se ne vstrašimo, tudi če ga dobimo v navzočnosti ces. kr. žandarmerije, kakor svoječasnó pri pregledovanju gotovih računov in pobotnic, katere smo vse v največjem neredu našli. Gotov gospod menil je takrat, da bodo župan in občinski svetovalci zbežali, ko zagledajo žandarje. Toda le ti so prinesli svoje orožje seboj, a — nikakih pobotnic in računov, in teh še do danes nismo videli. Časti i čitatelji naj po teh migljajih blagovolijo razsoditi, kdo se blamira pri nas. Obljubujemo, da bomo vedno, kadar se bode kak „žvekljaj“ ali dopisunek oglašil v „Dihuru“ ali v klerikalni trombi o naših žalostnih in nesrečno zavoženih zadevah, prišli z resnico, in če treba z dejstvi, nevstrašeno na dan, in ne bomo več tako obzirni, kakor smo sedaj. Naj se to vrši proti komur-koli!!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. avgusta.

— **Osebnosti.** Profesor na učiteljski v Kopru, gosp. M. Kožuh, je premeščen na nemško-slovensko gimnazijo v Celju. — Računski svetnik pri c. kr. gozdarskem vodstvu v Inomestu, gosp. Ivan Pirjevec, je premeščen v Gorico.

— **Češki visokošolci na Slovenskem.** Češki visokošolci stopijo jutri na slovenska tla. Prišli so k nam na jug, da spoznajo naš narod, da vidijo našo lepo domovino in da se seznani z našimi razmerami. Slovenci jih bomo povsod vsprejeli z odprtimi rokami, in s čutili iskrene bratske ljubezni. Naj bi ta poset utrdil na sorodstvu jezikov in narodnosti ter na skupnosti političnih in kulturnih interesov sloveče češko-slovensko pobratimstvo in pripomogel k uresničenju ideje slovanske vzajemnosti. Iz vsega srca kličemo češkim akademikom v pozdrav: Dobro došli ljubi bratje v naši slovenski domovini!

— **Komerski koncertom priredi akademsko ferialno društvo „Sava“** češkim gostom v ponedeljek 7. avgusta. S posebnimi prijaznostmi bodo sodelovali gospica konservatoristinja Marica Ulrichova (sopran),

„Svetega Miklavža cirkuca...“ (v mollu), „Mila, mila lunica“, iz „Lohengrina“: „Nikdar ne povprašavaj...“ in slednjič „Bienenhaus-koračnica“ s spremljevanjem pestij po mizah. Ta je navdušila „črna leva“, da se je dvignil: „Messieurs, je crois maintenant...“ in govoril francosko „rieč“. Daleč pa ni prišel, kajti ko se je zmotil in rekel „nous fainerons“ namesto „nous fairons“, zadoneli so mu nasproti burni kliči: „Abasso proditor chi fuge“, „vive la republique“ itd. — tako, da je moral obmolkniti, kakor slavni dr. Opeka na skupščini na Vrhniki. Dolgo pa ni molčal; misli so mu vrele na jezik. Zopet se dvigne in govori govoranco v stilu visoke berlinske osebe: „Kameraden! Unsere geehrte Versammlung, hurrah, hurrah, hurrah“. Urnebesni „hurrahkliči“ zadoné po kavarni.

Ker smo bili že pri deseti rundi, je umevno, da se je tudi „plavi lev“ vzbudil. Oba „leva“ stopita na stol, vzameta v roke po jedno čašico novonatočenega „nogozomilca“, in trčita — stoječa v „Cavallerie-Habachtstellung“ — na ono, eh, kar ljubimo. Seveda smo se vsi odzvali. Da bi bil ta ali oni mojih kolegov takrat vedel, na kakšno Keantipje je izpil svojo čašico do dna, to se pravi „ex!“ —

Sedaj pa je postal tudi „indijski knez Gh...“ siten in je pričel, hripavo govoreč

in z rokami agitujoč, dokazovati, kako neznosna sta „Commerzienrath“ in pa „gentilmentli“. Prvi zmerom kriči in je zrel za „Feldhof“, drugi pa je naredil to budalost, da se je zavezal, da ne obišče nikdar več nekega gorenjskega jezera, ker se zadnjič ni vse po njegovih ukazih zgodilo. Tudi tega bode prav kmalu treba poslati v „Feldhof“.

„Commerzienrath“ v svoji neakademični oliko se je odzval na to malo neparlamentarično, dočim je hotel „gentilmentli“ kot olikan človek uporabiti silo svojih nežnih ročic, tako, da bi bilo prišlo do odločilnega razpora, da ni posegel vmes zmerom trezni Anglež; že vé, zakaj je zmerom trezen.

Uvažujé njegove totalno pametno govorjene besede, smo zapustili kavarno. Pod poveljstvom „plavega leva“ smo marširali v gosjem maršu po vseh mogočih in nemogočih ulicah našega malega mesta. Prišedši pred pošto, smo se vsedli — obkudujé krasne kamne — na stopnice in zapeli sentimentalno: „Lahko noč bi Ti jaz voščil...“. Tu pa nas je zmotila prodajalka karlovarških oblatov, kateri gre zasluga, da nismo zaspali lačni. Zaspali smo pa le. Ko smo se zbudili, našli smo se na obrežju rečice, katere teče še dan danes skozi naše mesto. Seveda je sedaj že tudi „regulirana“.

Že takrat pa so peljale stopnice iz kamna do rečice, situacija — kakor v „Aidi“. Marširali smo po stopnicah navzdol in zapeli znani kor...

Iz te idealne situacije pa nas je zmotila trda roka resnega moža: „Gospodje, ako ne boste mirni, Vas bodem aretoval“. Seveda smo postali mirni in šli k znanemu peku na Stari trg (saj nima samo Ljubljana Starega trga!) sveže žemlje jest. To nas je tako okrepilo, da smo pri belem dnevu z junaškim korakom odrinili proti domu. Razšli smo se s pozdravom: „Da si mi čil in zdrav!“

Sladki spomini! Kje ste ostali? Slavni Nemeč, jaz Ti ne verujem, da se nobena stvar težje ne prenese, kakor vrsta lepih dnij.....

Marsikomu se bode zdelo, da smo bili razposajenci in brez smisla za višje ideje. Poreče morda: „Jugend hat keine Tugend“, toda menim, da ima mnogo bolj prav oni genialni stavek, ki je še danes vzlic svojim 60 letim bolj mlad kakor marsikateri 25letnik in ki pravi: „Jugend ist eine Tugend“ ter klavrno pristavlja: „Wir werden alt und dumm“.

In jaz se strinjam z njim.

Pika.

Vaš

O. U. V.

Dalje v prilogi.

gospod akademični slikar J. Germ (bariton), pevski društva „Ljubljana“, „Slavec“, „Trgovsko pevsko društvo“, gospodje pevci „Glasbena Matica“ in orkester Novotny. Vpored: I. Oficialni del. 1. D. Jenko: „Naprej“, koračnica, orkester. 2. Nedved: „Popotniška pesem“, moški zbor, tenor-solo. 3. Sopran-solo, gospodična Ulrichova s spremljevanjem klavirja. 4. Titi: „Slovanska overtura“, orkester. 5. F. S. Vilhar: a) „Pital dušo“, b) „Kam“, bariton-solo, poje g. J. Germ s spremljevanjem klavirja. 6. A. Jenko: „Slabo sveča je berlela“, B. Ipavec: „Savaka“, čveterospev. 7. Zajc: „Zadnji čas“, orkester. 8. Haydrich: „Jadransko morje“, moški zbor. II. Zabavni del. Vstopnina 1 krona, rdbine plačajo 3 krome. Začetek ob 8. uri zvečer. Členi društev so vstopnine prosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Odbor akademičnega ferialnega društva „Sava“ vabi ljubljansko občinstvo, da se udeleži sprejema čeških visokošolcev, ki se pripeljejo v nedeljo, dne 6. avgusta ob 11. uri 12 minut z Gorenjakega v Ljubljano. Društva odkorakajo iz „Narodnega doma“ z zastavami in godbo ob polu 11. uri dopoldne. Po Fran Josipovi cesti, Dunajski cesti na južni kolodvor. Savani in druga društva se zbirajo v „Narodnem domu“ ob 10. uri.

— Odbor akad. društva „Sava“ vabi starešinstvo in slavno občinstvo Ljubljane, da se udeleži skupnega obeda, ki bo v poneljek, dne 7. avgusta ob 1. uri popoldan v sokolski dvorani. Kuvert 1 gld. 50 kr.

— Pevska vaja bode danes ob polu 9. uri zvečer v dvorani društva „Slavec“ v „Narodnem domu“. Gospodje pevci društev „Ljubljana“, „Slavec“ in „Trgovskega pevskega društva“ se najljubše vabijo, da se gotovo udeležijo te skušnje.

Odbor „Sava“.

— „Glasbena Matica“. Nocoj imajo „Matičini“ pevci, ki sodelujejo pri koncertu „Sava“, veliko pevsko vajo, katere naj se blagovolijo vsi pevci v kolikor možno velikem številu vdeležiti. Zajedno so naprošeni vsi gg. pevci, da se blagovolijo jutri dopoldne vdeležiti sprejema čeških gostov na kolodvoru.

— „Slavec“ zbira se povodom sprejema bratov Čehov jutri ob 10. uri dopoldne v „Narodnem domu“ v polni društveni opravi, ter odkoraka z zastavo na kolodvor. Povodom šišenske veselice zbirajo se člani popoldne ob 3. uri tudi v „Narodnem domu“ v polni društveni opravi, odkoder odkorakajo v Šiško k veselici v gostilni „pri Združenju“. Pridite obojekrat v polnem številu.

— Nedostojna komedija. Krščanski socialisti, ki so minolo nedeljo klicali na starem strelšču: „Fej“ celi osrednji vladi radi uveljavljenja nagodbe s § 14. in novega davka na sladkor — kar pa je „Slovenec“ previdno zamolčal — priredil jutri zopet shod. Ta shod, ki ga prirejajo v svrhu, da protestujejo proti novemu davku na sladkor, je — naravnost povedano — nedostojna komedija, katere jasno kaže, na kako frivolni način se upa klerikalna stranka svoje pristaše delavskega stanu — za norce imeti. Novi davek na sladkor občuti zlasti delavsko ljudstvo, to ljudstvo je z novim davkom nezadovoljno, a da bi se ta nezadovoljnost ne obrnila proti klerikalnim poslancom, zato se mu hoče na posebnem shodu vcepiti mnenje, kakor da so ti klerikalni poslanci z dr. Krekom vred sami odločni nasprotniki novega davka in popolnoma nedolžni pri tem, da se je ljudstvu naložilo novo breme. Zajedno pa skrbi, da vlada ne bo teh protestov smatrala za resne. V „Vaterlandu“ so namreč naznanili, da se vlada nanje lahko zanese, in da bodo na jesen z veseljem glasovali za nagodbene predloge in tudi za davek na sladkor. Iz tega se vidi, da ima jutrišnji shod — katerega pa se iz previdnosti najbrž noben klerikalni poslanec ne udeleži — namen ljudstvo preslepiti in mu nasuti peska v oči, a tako počenjanje se ne more imenovati drugače, kakor nedostojna komedija. Tako komedijo je pač samo pri nas mogoče uprizoriti, drugod nikjer, ker drugod ni ljudstvo tako kratke pameti, kakor so naši krščanski socialisti.

— Kdo je kriv? V včeraj prijavljenem naznanilu odbora družbe sv. Mohorja je tudi statistično pojasnilo, kako v posameznih škofijah in krajih narašča ali

pada število družbenih členov. V ljubljanski škofiji je letos kar 149 členov manj. Nikjer jih ni odpadlo toliko. Nam je ta žalostni pojav razumljiv. Naši duhovniki večinoma ne utegnejo več misliti na tako družbo, kakorina je Mohorjeva, kajti kdo bi sicer ustanavljal konsumna društva in bujkal narod proti liberalcem?

— Vrhničanke in Vrhničanje. Sijajen sprejem, katerega so priredili skupščinarjem družbe sv. Cirila in Metoda vrli Vrhničanke in Vrhničanje, je zahteval od vsakega posameznika nedvomno velikih denarnih žrtv. Vzlic temu pa so poslali na predvečer skupščine vodstvu družbe stotak kot novo pokroviteljstvo. Požrtvovalnost vrhniških rodoljubov in rodoljubkin je torej res vzorna! — Dodatno k včerajšnjemu našemu poročilu naj navedemo še imena onih vrlih gospoj in gospic, ki so toli ljubeznivo stregle gostom na prijaznem hribcu Sv. Trojice ter so nekatere tudi popoldne pri banketu prodajale družbine svetinje in razglednice. Razen že omenjene gospe M. dr. Maroltove so bile tudi gospe: Lenarčič, Gruden, Komotar, Tomšič in Verbič ter gospice: Brilej, Eržen, Kermavner, Lenarčič, Kotnik, Pour, Vernik, Verbič (dve), Teršar, Vidic in Žitko (dve). Tem damam se morajo skupščinarji za vzorno gostoljubje prav posebno zahvaliti, zato pa jim kličejo: Živele! Slava!

— Trgovsko in obrtno društvo za Kranjsko. V drugi polovici minolega meseca je to mlado društvo razvilo že prav obsežno delavnost. Podalo je v svojem imenu šest obširnih in utemeljenih pritožb v zadevi poslovanja, konsumnih društev (metliškega, železniškega, izanskega in ljubljanskega) različnim društvenim členom je napravilo osem vlog oziroma pritožb v obrtnih in trgovskih zadevah, v 22 slučajih pa je dalo pravne svete. Odbor naznanja tem potom, da izdeluje za svoje člane tudi v vseh davčnih zadevah potrebne spise in pritožbe brezplačno, povrniti je društvu samo kolke. Ta obsežna delavnost že v prvem mesecu društvenega obstanka svedoči, kako potrebno je društvo in kako velike koristi utegne postati za trgovski in obrtni stan. To spoznavajo tudi trgovci in obrtniki in so že v razmeroma precejšnjem številu društvu pristopili. Najbolje je zastopana Notranjska. Društvo prosi vse člene, naj mu nemudoma naznanijo vsak posamezen slučaj nezakonitega postopanja konsumnih društev in naj navedejo tudi potrebna dokazila, sploh pa naj se zaupno obračajo do odbora, kateri bi rad vse storil, kar bo v korist trgovcem in obrtnikom. Zajedno prosi odbor vse gospe zaupnike, naj marljivo delajo, da pridobe društvu kar mogoče veliko členov.

Odbor.

— Iz deželnege šolskega sveta. Imenovan je učitelj gosp. J. Zupančič v Kolovratu za nadučitelja v Št. Vidu pri Žilcih. Učitelj g. Fr. Punčuh na Slapu je premeščen v Vipavo, učitelj g. J. Trošt v Razdrtem pa na Slap. Začasni učitelji gospodični M. Rupnik v Leskovcu in Iv. Nagu na Vačah sta postali definitivni na svojih mestih, začasna učiteljica v Trnovem gđ. Marija Carnelli pa je imenovana za stalno učiteljico v Hrenovicah. Vpokojen je nadučitelj v Dolenji vasi pri Kočevju g. J. Ozimek. — Šola v Grahovem se razširi v trirazrednico, šola na Bledu v štirirazrednico, v Želimljah pa se ustanovi nova šola. Nagrade za vspešno delovanje na polju vrtarstva so dobili gg. učitelji: M. Krauland v Mozlju, K. Česnik v Predoslju in H. Jelenc v Božakovem.

— Razkol na Gorškem. Res, lepe reči se gode na Gorškem. Na tako nenavadni način izvoljeni novi odbor političnega društva „Sloga“ je društvenega odbornika dr. Tuma v seji dne 1. avgusta iz društva — izključil in to na podlagi § 4. društvenih pravil, češ, da „ovira dosedajšnjih namenov“. In dr. Anton Gregorčič je to pokril s svojim imenom! Po tem junaškem koraku se pač ni čuditi, če ginevajo simpatije za Gregorčičevo stranko.

— Češki visokošolci v Celju. Piše se nam iz Celja: Nemčurstvo se kar peni same togote, da pridejo češki visokošolci v Celje. Slovensko rodoljubno občinstvo se pripravlja, da sprejme češko dijaštvo kar najpripronejše, tako da bo dan prihoda čeških akademikov v Celje prava narodna

slavnost. Vsi sloji slovenskega prebivalstva se za to neumorno trudijo, posebno še slovenske dame. Slavnost bode povečala odkritje spomenika dičnemu slavistu prof. dr. Oblaku. Popoldne se bodo vsi udeležniki zbrali na sijajnem banketu v „Narodnem domu“. Za popoldne je projektovan izlet k razvalinam celjskih grofov, zvečer pa bo koncert v „Narodnem domu“, pri katerem bodo sodelovala vsa narodna društva. Upamo, da bo cesarska vlada znala vzdržati javni mir in red, in da bo divjajoče Tervone znala držati v mejah dostojnosti.

— Degradiran in premeščen glavar. Vodja okrajnega glavarstva v Slovenjem gradu, znani Zoff, se je pri svojem predrzmem počenjanju proti slovenskemu prebivalstvu končno vendar spodtaknil. Vlada mu je odvzela vodstvo okrajnega glavarstva in ga premestila k politični ekspozituri v Konjice.

— Občinske volitve v Žireh. Koliko je bilo vika in krika v klerikalnih listih radi občinskih volitev v Žireh, pri katerih so klerikalci vzlic vsemu naporu, in dasi so poslali Kreka in Brejca in druge svoje generale na volišče, žalostno pogoreli! Tedaj so širokoustno govorili o „nezaslišanih nezakonitostih“ in o „nasilstvih“, s katerimi so neki naši somišljeniki delali in oblastno so prorokovali, da se vsled klerikalne pritožbe volitev iz družega razreda prav zanesljivo ovrže. Podali so res pritožbo in se ž nje tudi pošteno blamirali, kajti vlada je pritožbo zavrgla in potrdila volitev.

— Neslana reklama. Po prelepo uspeli narodni slavnosti v Trzinu oglasil se je najrditejši nasprotnovelec te slavnosti, kaplan Nadrah, in poskusil izkoristiti vladajoče navdušenje in obujeno narodno zavednost za svoje strankarske namene, a ker se mu to ni posrečilo, je tržiške Slovence prav surovo opsoval, kakor da so sami capini, ki prodajajo svoje prepričanje za čašo vina vsakemu, kdor jih hoče imeti. To neolikano zmerjanje potrjuje, da kaplanu Nadrahu res ni bilo za nič družega, kakor za njegove strankarske namene in pa za reklamo za njegovo osebo. Kaj ko bi kaplan že enkrat z dejanji pokazal, da mu je res za slovenstvo v Trzinu! Doslej je storil vse, kar mu je bilo mogoče, da slovenstvo oškoduje, in da zatre vsak narodni pojav. Dokaz tega je njegovo strastno nasprotovanje zadnji narodni slavnosti. V Trzinu se je že večkrat mislilo na ustanovitev družnice sv. Cirila in Metoda, a ta misel se ni nikdar mogla izvršiti. Če je kaplanu Nadrahu res kaj za slovenstvo, zakaj se tega dela ne loti? Na same besede tudi v Trzinu nihče nič ne da — to naj si zapomni kaplan Nadrah!

— Iz klerikalnih konsumnih društev. V Mauringovem konsumnem društvu na Igu so imeli oni dan ostro razpravo. V delu so imeli društvenega prodajalca, najnedolžnejšega človeka, ki ga je dobil pod solncem. Ko so ga najeli, jim je mož ponujal za kavojjo hranilnično knjižico, a takrat je niso vzeli, pač pa so to knjižico zahtevali, ko je mož izstopil iz službe. Hoteli so ga celo zapreti v neko sobo, — a župan je bil tako pameten in je vrata takoj odklenil. Mauring je hranilno knjižico zahteval „za toliko časa, da se naredi obračun“ in ker se je prodajalec branil — saj je hodil v klet kdor je hotel in saj je prodajalec bil primoran oddajati svojemu nasledniku blago v odsotnosti voditeljev — so dejali, da pošljejo po orožnike. Mož je potrpežljivo čakal pol ure, a ker orožnikov ni bilo, je dejal, da zahteva za vsako uro čakanja jedno krono. Komaj je župan to slišal, je dejal: Zdej si pa prost — in pustil je prodajalca oditi. — Tudi v Loškem potoku imajo konsumno društvo. Dne 16. maja se je odprlo in prodaja se v njem tudi žganje menda brez koncesije. Minoli mesec je jeden „konzularjev“ imel kosce in je zanje kupil nekaj litrov žganja v konsumnem društvu. Ko so prišli kosci, jim je postavil žganje na mizo in ga hvalil na vse pretege. Kosci so res izpili vsak kozarček, a več ni hotel nobeden piti dasi jih je gospodar silil. Ko pa so kosci odšli, si je gospodar sam nalil kozarček v konsumnem društvu kupljene tekočine, a ko jo je izpil, ni vedel, pri čem da je. Natočil je svojemu 14letnemu sinu kozarček te pijače, a ko jo je ta izpil, je dejal: „Oče — vode ste mi dali.“ To je bilo jeze v hiši, češ, kaj poreko kosci, ki so namesto janževega žganja bili postreženi z — vodo. Mož je preklinjal,

da se je kar kadilo, preklinjal štacuno in voditelje društva, ki prodajajo vodo za žganje, in šel tudi v društvo razgrajati. Tu so se opravičevali s tem, da so se — zmotili!

— Čudni ljudje. Iz Trbovelj smo prejeli z velikim ogorčenjem pisan dopis, v katerem se ostro obsoja ondodni župnik radi njegovega postopanja pri pogrebu njegovega služabnika. V Trbovljah je namreč umrl cerkovnik, ki je svojo službo opravljal nad 40 let, a ljudje se jeze, ker je župnik prerrevni vdovi zaračunal za pogreb svojega zvestega služabnika trinajst goldinarjev. Trboveljci so pač čudni ljudje. Nam se zdi župnikovo postopanje povsem pravično. Kdo pa more zahtevati od njega obzirnosti, ki jih postava ne pozna? Štirideset let službovanja sem ali tje — to župnika ne veže čisto nič, in siromašnost vdove tudi ni noben vzrok, da bi se moral župnik odpovedati svoji pravici do plačila. Račun sam pa se nam tudi ne zdi previsok. Kaj mislijo Trboveljci, da bo župnik zastoj imel nagrobni nagovor, kakor ga je imel pri pogrebu svojega cerkovnika, in v katerem je tako dobro šibal one, ki le za denar skrbé, na dušo pa pozabljajo? Tisti časi, ko je bilo na svetu še kaj zastoj, so že davno minuli, zato, dragi Trboveljci, nikar se jeziti!

— „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo“ priredi v nedeljo, dne 13. avgusta t. l. pri „Novem svetu“ v korist zaklada za poučevanje strokovnega risanja vrtno veselico, združeno s petjem društvenega zbora, vojaško godbo in kegljanjem na dobitke. S kegljanjem se prične v pondeljek, dne 7. t. m. zvečer. Dobitki so: I. dobitok 2 zlata; II. dobitok 15 kron; III. dobitok 10 kron; IV. dobitok 6 kron in V. dobitok, za največ serij, 5 kron. Na to veselico se opozarjajo prijatelji petja, zabave in osobito prijatelji narodnega delavstva.

— Velika veselica šišenske čitalnice se bo vršila jutri, v Šiški v gostilni „pri združenju“ na korist Vodnikovemu domu. Vojaška godba se povrne k tej veselici z Rakeka. Vpored je jako zanimiv.

— Poročil se je gosp. dr. Fran Mohorič, sodni pristav v Gornjemgradu, z gosp. Milico Bašev, hčerko rodoljubnega notarja g. Lovra Baša v Celju. Čestitamo!

— Prostovoljno gasilno društvo v Starem trgu pri Ložu praznovalo bode dne 12. in 13. avgusta desetletnico svojega obstanka. Za to slavnost je določen naslednji vpored: Dne 12. avgusta ob polu 9. uri zvečer mirozov z bakljado. Sestanek društva pri g. Josipu Žnidaršiču v Starem trgu. 2. Dne 13. avgusta ob 5. uri zjutraj budnica. 3. Ob 3. uri popoldne sestanek domačega gasilnega društva pri g. Josipu Žnidaršiču, od koder se odkoraka na slavnostni prostor, kjer se sprejemajo došla društva in gostje. 4. Ob 4. uri popoldne slavnostni govor. 5. Po slavnostnem govoru petje, poje domači čitalniški zbor. Dr. Ben. Ipavec: a) „Slovanska pesem“, moški zbor. b) Fr. Gerbič: „Pred slovesom“, čveterospev. c) P. Hugolin Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, moški zbor. 6. Tombola. 7. Po tomboli prosta zabava s plesom. Slavnost se vrši na vrtu gospe Fani Žebre v Starem trgu. Vstopnina na plesišče je od vsakega plesalca za vsaki posamezni plesni komad 5 kr. Uniformirana društva so prosta. Vsaka tablica za igranje tombole velja 10 kr. in se dobitki tombole takoj pri tomboli razdele. Vsa gasilna in druga društva, ki se hočejo te slavnosti udeležiti, se uljudno prosijo naznaniti udeležbo, oziroma čas prihoda poveljništvu gasilnega društva v Starem trgu vsaj do 10. t. m., da zamore društvo poskrbeti za dostojen sprejem.

— Žalostne duhovniške razmere v poreško-puljski škofiji. Višje duhovništvo v tej škofiji se je pomnožilo za dva člena. Imenovana sta kanonika, oba seveda Laha. Jeden teh dveh novih kanonikov se je sicer v mlajših letih štel za Slovenca, a spoznal je menda, da značajni in svoje narodnosti se zavedajoči duhovniki ne pridejo naprej, ter se vsled tega prelevil v Laha. Za svojo neznajnost je dobil sedaj plačilo v obliki kanonikata. V poreško-puljski škofiji je sedaj še popolniti osem kanonikatov, do 30 župnij in mnogo kapelanskih služb. „Naša Sloga“ pravi, da se župnije zategadelj ne oddajo, ker so večinoma hrvaške, ker je administratorje bolje držati na uzdi, in ker je verski zaklad na ta na-

čin v zadnjih petnajstih letih prihranil blizu 200.000 gl., katera svota bi sicer prišla med ljudi!

— **Nameravani izlet v Sarajevo.** Gospodi, s katero sem se razgovarjal, o prireditvi izleta Slovencev v Sarajevo, javljam, da se je nameravana slovesnost hrvatskega pevskega društva „Trebevića“ v Sarajevu spričo nepričakovanih neprilik odložila do prihodnje spomladi. O svojem času se stvar zopet sproži.

Sarajevski Slovenec.

— **Razstavljena podoba.** V Kolmanovi prodajalni razstavljena je podoba znane ljubljanskega meščana. Fotografija je povečana na bromsrebro-papirju približno v naravni velikosti. Izgotovil jo je naš domači fotograf g. D. Rovšek.

— **Zdravišče v Kamniku.** Gosp. John Friedl, najemnik zdravišča v Kamniku, nam piše z ozirom na pritožbe, priobčene v našem listu, da so gostom na razpolago listi: „Slovenski Narod“, „Agrarier Tagblatt“, „Naša Sloga“ in „Laibacher Zeitung“, poleg teh pa seveda tudi še drugi tu in inozemski listi, torej ni osnovane očitane, da ni nobenega slovenskega ali hrvatskega lista. Glede napisov nam poroča, da so, izjemši zdravišče in kopališko poslopje, povsod dvojezični napisi, in da se zdaj z ozirom na izrečeno željo napravijo tudi na rečenih dveh poslopih dvojezični napisi. Vodstvo se trudi, zadostiti vsem zahtevam gostov in skuša imeti vedno obeh deželnih jezikov zmožno osebje, kar pri vladajočih razmerah ni ravno lahko. Vzglje vsem težavam pa se je vodstvu posrečilo, povzdigniti zdravišče prav znatno, kakor svedoči vedno rastoča frekvenca.

— **Cirkus Enders** nadaljuje svoje predstave s prav dobrim vspehom. Tudi včerajšnja četrtja je bila jako dobro obiskana. Kot prva „High Life“-predstava se je odlikovala po posebni eleganci vseh točk skoro povsem novega vspeha, ki so se izvajala z največjo točnostjo. Posebno so se odlikovali razun že zadnjič omenjenih sil še izborna salonska atletinja Miss Cleontine in pet členov broječa družba Lorenzo, ki je izvajala mramorne kipe prav dovršeno, dalje veliki „pas de deux“, ki sta ga na neosedlanih konjih izvajala z izredno bravuro Miss Marianne in Mr. Rieffenach in pa lipicanski žrebec Roman s svojimi drznimi skoki čez ograjo. Španski balet je izvajalo 12 dam v elegantnih kostumih in sta želi posebno priznanje ljubki soloplesalki. Skratka, včerajšnja elitna predstava je še bolj podkrepila ugodno sodbo, katero smo izrekli o prvih predstavah.

— **Ustrelil se je v Podčetrtku** umirovljeni nadzornik koprške kaznilnice, gosp. Anton Žuželj. Rajnik, ki je bil star 57 let, je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem in s štirimi drugimi svetinjami.

— **Poskušena tatvina.** Dne 25. m. m. zvečer poskusili so neznanzi zlikovci, brččas cigani, ukrasti pivovarnarju Fröhlich na Vrhniki štiri konje v vrednosti nad 1000 gl. Ko so tatovi odganjali konje, jih je zapazil mlad hlapec, Jos. Logar, ki je hitel iskat ljudi, dasi so tatovi nanj ustrelili. Sosedje so hiteli za tatovi in jih došli, na kar so tatovi izpustili konje in zbežali.

* **Pozdravljanje vladarjev.** Američanski list „World“ piše o pozdravljanju vladarjev takole: Cesar Viljem ima močno desnico ter stisne rad svojemu pozdravlju roko tako močno, da si isti ne želi v kratkem monarhovega rokojanja, kajti še dolgo se spominja njegove roke. Če je stisnil cesar komu pri dvorskem krogu roko, se šalijo gospodje: Veličanstvo je napravilo nepozabljiv utis“. — Razun kralja italijanskega nima nobeden vladarjev navade dajati roko. — Naš cesar da roko le svojim najimenitnejšim prijateljem ali pa suverenom, samo odlični generali in ministri mu smejo dati roko. Mal poklon ter ljubezniv nasmeh je vse, kar dobi od Frana Josipa I. vsak drug človek v odzdrav. Vendar pa umije cesar vsako leto 12 starčkom v znamenje svoje ponižnosti na dvorcu noče. Car Nikolaj daje svojo roko le vladarjem. Člene svojega sorodstva pozdravlja s poljubom na čelo. Ruski ceremonisti na cesarskem dvoru so bili v veliki zadregi, ko je imel car sprejeti predsednika Feliksa Faurea. „Monsieur“ Faure bil je le strojar, zategadelj ne bi bilo umestno, da bi mu dal car roko. Tedne dolgo sta se posveto-

vala dvorni maršal ter hišni vodja predsednika Faurea. Iznajti sta morala nekaj srednji pozdrav mej poljubom na čelo ter rokovanjem. Končno je umiril car posvetujoča se dostojanstvenika s tem, da je Faurea objel ter ga pritisnil k svojim prsom. Poljubil ga pa ni.

* **Družina morilcev.** 39letni dninar Henrik Mühl v Jičinu je umoril lastno 3letno hčer. Sodišče ga je obsodilo na smrt, a cesar ga je pomilostil. Mühl bo sedaj 15 let zaprt. Njegova brata, Karol in Ivan, sta umorila lastnega očeta. Zato je bil Karol obešen, Ivan pa je dobil 20 let ječe. Vsi trije sinovi so bili torej morilci. Hiša, kjer so morili, stoji prazna in nihče noče stanovati v njej. Zato bodo sedaj hišo podrli.

* **Zdrava hiša.** V Hennedorfu na Solnograškem je umrla te dni 82letna gostilničarka Hirnböck, ki je praznovala pred 1½ letom diamantno poroko. V njeni hiši ni do njene smrti umrl že 65 let noben odrasel človek in že 25 let noben otrok.

* **Praktična deklica.** Neki tovarnar klobukov v Offenburgu, je rad iskal deklice iz okolice in pokrajine, kadar se mu je kalera prijavila, ji je pismeno obetal dnevne službe 70 novč. ter dodal: „Življenje v prekrasnem Offenburgu, v Črni šumi, je jako ugodno in zabavno, a kmalu bo še lepše, ker prihodnje leto prideta semkaj dva bataljona vojakov, za katere se sedaj zida vojašnica“. Na to ponudbo mu je neka deklica odvrnila: „Raje manj vojakov, a več plače“.

* **Američanska cerkev.** V Ohio so si sezidali baptisti cerkev, katere notranjost je docela enaka gledališču. Tu so lože, zastori in parterni sedeži. Kor in godba sta v globini pred odrom. Prižnica ima obliko odra. Tudi garderobe so vernikom na razpolago.

Književnost

— **„Glasbena Zora“.** Letnik I. Zvezek I. Izdaja dne 16. vsakega meseca Fr. Gerbič v Ljubljani. Cena za pol leta 1 gl. 50 kr. — Prvi zvezek — o katerem bomo še obširneje govorili — je prinesel tele izvirne skladbe: Pevski poziv (besede skladateljeve): Fr. Gerbič, op. 43. št. 1. — „Tak si lepa“ (besede S. Jenkove): Fr. Gerbič, op. 43. št. 2. — „Poslanec“ (besede F. S. Finžgarjeve): L. Pahor. — Kaj iščeš tu lovec? (besede skladateljeve): Fr. Gerbič, op. 43. št. 3. — Na platnicah, na katerih je izvirna alegorična slika g. urednika in izdajatelja, piše g. Gerbič, da ima „Glasbena Zora“ namen, prinašati mnogovrstne slovenske skladbe. Skrbela bo v prvi vrsti, da donša za naša pevska društva dovelj novega gradiva, istotako pa tudi skladbe za solovo petje, za klavir itd. V ta namen vabi urednik vse slovenske skladatelje, da ga podpirajo s svojimi skladbami. Ako bi število naročnikov tako naraslo, da bi se moglo izhajati, tedaj bi prinašala „Glasb. Zora“ poleg kompozicij tudi članke o glasbi, ocene, poročila in sploh kratek pregled glasbenega gibanja po svetu. „Glasb. Zora“ bo rada odpirala svoja predala tudi drugim slovenskim narodom, zlasti pa sosedom Hrvatom. Prvega zvezka se je natisnilo več in je možno ž njim postreči vsem poznejšim naročnikom. Za danes pozivljamo vse ljubitelje izvirne slovenske glasbe, zlasti pa naša pevska društva, da se naroče na Gerbičovo „Glasbeno Zoro“, ki more postati ustanoviteljica nove dobe v zgodovini slovenske glasbe. Gosp. profesor Gerbič ima vsestranskih izkušenj, poleg tega kot bivši operni umet. in sedanjí vodja „Glasb. Matice“ v Ljubljani premnogo praktičnega smisla ter umetniškega ukusa, da je za izdajatelja takega lista najvposobljenejši mož na Slovenskem. Zategadelj njegovo „Gl. Zoro“ najtoplejše priporočamo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Praga 5. avgusta. Na Slovensko je odpotovalo sto visokošolcev in 40 drugih oseb.

Praga 5. avgusta. Češki visokošolci prinesejo srebrno lipovo vejico in adreso praških dam seboj v Ljubljano.

Dunaj 5. avgusta. Razglasilo, da grof Goluchowski ne obišče nemškega kancelarja kneza Hohenlohea, kakor je bilo dogovorjeno, je obudilo v tukaj-

šnjih političnih krogih občno pozornost in se mnogo komentira.

Celovec 5. avgusta. Danes po 7. uri se je primeril močan potres, kateri se je čutil tudi v drugih krajih. Posebno močan je bil v Velikovcu. Tam je popokalo mnogo zidov, in je s streh popadalo mnogo opek.

Kapošvar 5. avgusta. Davi ob 7. uri je bil tu jako močan potres.

Solnograd 5. avgusta. Sinoči je bil tu protestni šoh proti § 14. in davku na sladkor. Predsedoval je posl. Sylvestor, poročal je posl. Hueber. Po shodu so udeležniki priredili velike demonstracije. Blizu 3000 oseb se je zbralo pred uredništvom klerikalnega lista „Salzburger Chronik“. Demonstrantje so hišo s kamni bombardirali in vsa okna razbili. Policija je množico z veliko težavo potisnila v Kurfürstenstrasse, kjer se nahaja palača velikega vojvode toskanskega. Izgredniki so jo od tod vdarili proti poslopi deželnega predsedništva. Policija je to poskusila preprečiti, a ker je naletela na odpor, ker so izgredniki nanjo metali kamne, je prišla za orožje. Vnel se je ljut poulični boj. Mnogo oseb je bilo ranjenih. Izgredniki so naposled bežali na vse strani, a so se v oddaljenih ulicah zopet zbrali in šli proti vladnemu poslopiju.

Solnograd 5. avgusta. Sinoči izgredu so trajali skoro do 2. ure ponoči. Več redarjev je bilo ranjenih. Neki mlad mož je ustrelil z revolverjem na redarja, a ga ni zadel. Redar je fantaril s sabljo in ga aretoval. O polnoči je deželni predsednik poklical v ojaštvo na pomoč. Prihitel je bataljon vojakov z nasajenimi bajoneti. Šele vojaštvo je razgnalo izgrednike. Danes je izdal župan oklic, v katerem svari prebivalstvo, naj bo mirno, sicer — odidejo tujci.

Pariz 5. avgusta. Vojno ministrstvo je odredilo strogo preiskavo, da se dožene, kdo je listu „Journal“ izročil strogo zaupni ukaz, s katerim se je odredilo, da pri obravnavi proti Dreyfussu zaslisane vojaške priče ne smejo povedati imen francoskih vohunov v inozemstvu.

Berolin 5. avgusta. Iz Carigrada se poroča, da so pred kratkim v Yildizpalači prišli na sled zaroti častnikov proti sultanu. Častniki so bili tedaj aretovani in so zdaj izginili, nihče ne ve kam. Sodi se, da so bili potopljeni.

Narodno gospodarstvo.

Razmerje med delodajalcem in delavcem.

Trgovska in obrtniška zbornica opozarja interesovane kroge na naslednji ministrski ukaz:

„Mnogo združeb avstrijskih industrijcev je povodom v zadnjem času se pojavljajočih sklepov sodišč, ki so po zakonu z dne 17. novembra 186, drž. zakon št. 218 poklicana poravnati obrtno pravne prepire med podjetniki in delavci, prosilo trgovsko ministrstvo, naj sporazumno z ostalimi udeleženi ministri ali nedvomno in jasno določi, pod katerimi pogoji naj se kak delavski red in njegov dogovor z delavci razglasi, da ga bode vsak sodnik smatral pravnoveljavnim, ali če bi se to ne moglo izvesti, — naj potom zakonite novele ukrene posebno določilo za ta slučaj.“

Razsodeb obrtnih in rednih sodišč v pogojih, pod katerimi se morajo določila delavskega reda kot sestavina delavske pogodbe smatrati, so se glede tega predmeta živahno pretresovale.

Vsled tega si je dalo justično ministrstvo poročati o pravosodju obrtnih sodišč v tem vprašanju.

Kakor so obrtna sodišča zapazila, opuščajo delodajalci pogostokrat, izjaviti se na gotov in jasen način proti delavcem v pogojih delavske pogodbe. Mnogokrat so delodajalci mnenja, da so že odločbe kake obrtne zadruge v gotovih sestavinah delavske pogodbe na pr. glede izključbe, ali glede roka odpovedi, ali glede višine plače in načina izplačevanja) obvezne tudi za delavce; tudi če se pri sklepanju delavske pogodbe ni oziralo na ta posebna določila. Javilo se je tudi mnenje, da pri kakem delavskem redu zadostuje že dejstvo potrdila delavskega reda od obrtne oblasti, ali naznanilo nabit v delavskem prostoru,

da imajo določila delavskega reda, kot sestavina delavske pogodbe veljavo za oba dela.

Nasproti temu pa zavzemajo obrtna sodišča, kakor se razvidi iz njih razsodeb, stališče, da delavski red ni nobena obrtno-oblastvena naredba in pogodba, ampak enostransko določilo podjetnika, dokler ni po dogovoru postal sestavina delavske pogodbe. K temu pa po zakonitih predpisih — po mnenji obrtnih sodišč ni treba od obeh pogodnikov izdane izrecne izjave, da so določila v delavskem redu kot del delavske pogodbe merodajna za delavsko razmerje, ampak obrtnim sodiščem zadostuje, če iz dejanskega postopanja pri sprejemu delavca sledi, da se je sprejem pod pogoji, ki so označeni v delavskem redu, ponudil in sprejel.

(Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

V nedeljo, dne 6. avgusta t. l. posetijo naše slovenske visokošolce in belo Ljubljano mili gostje s slovenskega severa češki vseučiliščniki.

Kakor druga narodna društva, je v prvi vrsti „Sokol“ pozvan, da pozdravi drage goste v prestolici slovenski, da izjavi češki akademični mladini svoje tople simpatije.

Ob 10. uri zbirališče v „Narodnem domu“. Ob 11. uri odkorakajo vsa društva z godbo na kolodvor.

Vabeč Vas na prav obilno udeležbo z bratskim: Na zdar!

Odbor.

Darila.

Uredništvu našega listastap poslali: Za Prešernov spomenik: Gospa Ivana Supančičeva 2 K, gdnja Jelica Lozarjeva 2 K. Skupaj 4 K. Živel! rodoljubni darovalci!

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže ž njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepljivo in je zatorej dobro, da se priiiva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošlita to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego 2 steklenici se direktno ne pošiljati. 6 (59—10)

Povodom mnogih težkih želodčnih bolezij nastopajo mnogokrat navidezno neznatne indispozicije, javljajoče se samo po slabem prebavljanju ali telesnem zaprtju. Da se obvaruje teh posledic, treba je zaužiti sredstva, katera podpirajo prebavljanje ter isto mirno povpešujejo. Najboljše teh sredstev je že 30 let znani in splošno priznani Dr. Rose želodčni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi. Dobiva pa se tudi v drugih lekarnah, kakor je razvidno iz inserata.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. julija: Franca Bizjak, šivilja, 32 let, črevesni katar. — France Škul, gostač, 59 let, ostarelost.

Dne 20. julija: Gabrijela Pfeferer, zasebnica, 61 let, Breg št. 14, kap.

Dne 1. avgusta: Valentin Premk, paznik, 62 let, Cesta na Kodeljevo št. 1, sprijenje jeter. — Ursula Ham, delavčeva žena, 56 let, Opekarska cesta št. 22, srčna hiba.

Dne 2. avgusta: Alojzija Škerbina, kamnosekova hči, 14 mes., Vodmat st. 92, črevesni katar.

Dne 3. avgusta: Albina Vidmar, kajzarjeva hči, 8 mes., Črna vas št. 30, akutni želodčni in črevesni katar. — Jožef Waibl, poslovođev sin, 2 mes., Marije Terezije cesta št. 6, črevesni in želodčni katar.

V deželni bolnici:

Dne 29. julija: France Švigelj, hlapec, 64 let, pljučnica.

Dne 30. julija: Franca Bergant, dninar, 67 let, naduha.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806,3 m. Srednji snežni tlak 736,0 mm.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
4.	9. zvečer	736,2	22,4	sl. zahod	jasno	0 mm
5.	7. jutraj	737,1	16,7	sl. ivahod	jasno	0 mm
6.	2. popol.	736,2	25,6	p.m. jvzh.	del. jasno	0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 21,8°, normale: 19,6°.

Dunajska borza

dne 5. avgusta 1890.

Skupni državni dolg v notah	100	gl. 25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	gl. 15	„
Avstrijska zlata renta	118	gl. 70	„
Avstrijska krona renta 4%	99	gl. 90	„
Ogerska zlata renta 4%	118	gl. 65	„
Ogerska krona renta 4%	96	gl. 50	„
Avstro-ogerske bančne delnice	905	gl. —	„
Kreditne delnice	387	gl. 50	„
London vista	120	gl. 57 1/2	„
Nemški drž. bankovci na 100 mark	68	gl. 83 1/2	„
20 mark	11	gl. 76	„
50 frankov	9	gl. 54	„
Italijanski bankovci	44	gl. 40	„
C. kr. cekini	5	gl. 60	„

Vse vrednostne papirje prekrbuje BANKA MAK VEROŠKO, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Šteške na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gl.

Tužnim srcem naznanjam vsem
rodnikom, prijateljem in soprogi, da
je vsemogočni izvolil
mojo preljubo soprogo, gospo

Rozalijo Pregelj

po kratki, zelo mučni bolezni v starosti
27 let, dne 4. avgusta 1899. ob 10. uri
svečer, prevideno s sv. sakramenti za
umirajočce, poklicati v boljše življenje.
Pogreb nepozabne ranice vrši se v
nedeljo dne 6. avgusta 1899 ob 4. uri po-
poludne iz hiše žalosti v Krakovskih uli-
cah št. 6, k sv. Krištofu, kjer se položi
k večnemu počitku.

Ranjco priporočam v blag spomin.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1899.

(1433)

Franco Pregelj.

Brez posebnega obvestila.

V vročem letnem času

se more priporočati kot najboljša in najkoris-
nejša (36—2)

osvežujoča in namizna pijača,
posebno pripravna za mešanje z vinom, konja-
kom in sadnimi sokovi,

MATTONIJEV
GISSHUBLER
naravna
alkalična kislina

Ta upliva osveževalno in oživljajoče, vznbuja
alast do jedi, pospešuje prebavljenje. Po letu
je pravo okrepevalno sredstvo.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih spe-
cerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljub-
nim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem
zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste.
Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste re-
stante. (875—14)

Spreten pisar

ki je tudi muzikaličen, sprejme se
v notarski pisarni v Ložu. (1431—1)

100 do 300 goldinarjev na mesec

lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v
vseh krajih gotovo in pošteno brez ka-
pitala in rizike s prodajo zakonito do-
voljenih državnih papirjev in srečk. —
Ponudbe na: Ludwig Österreich, VIII., Deutsche
gasse 8, Budapest. (1209—6)

Grozdje ali breskve

poštni zavoj 5 kg poštne prosto pošlje
proti vplačilu ali povzetju za 2 gl. 40 kr.

Ivan Premrou v Gorici. 1393-3

Posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 (1386)

priporoča in namešča

službe iskajoče vsake vrste

za Ljubljano in drugod. Potnina tukaj. Natan-
čneje istotam. Vestna in kolikor možno hitra po-
strežba zagotovljena. (1430)

Firm., 202

Einz. I. 140.

Firmaeintragung.

In das hiergerichtliche Handelsregister für
Einzelfirmen wurde eingetragen die Firma:

Florian Tomitsch, Gastwirt in Gottschee.

Der Firmainhaber Florian Tomitsch wird
zeichnen: „Florian Tomitsch“.

K. k. Kreisgericht Rudolfswert

Abth. III., am 25. Juli 1899. (1415)

(Vpis firme. — V tusodni trgovski register
za posamezne tvrdke se je vpisala tvrdka „Flo-
rian Tomitsch, Gastwirt in Gottschee“. Imejatelj
tvrdke Florian Tomitsch bo podpisaval „Flo-
rian Tomitsch“. — C. kr. okrajno sodišče v No-
vem mestu, oddelek III., dne 25. julija 1899.)

Stenografa

sprejme takoj

dr. Urban Lemež

odvetnik v Slov. Bistrici. (1406-2)

Dve omari

pripravni za večjo trgovino, 1412-2
prodasta se za primerno ceno.

Več pove Josip Maček, Mestni trg.

Zolčje snažilno milo

je pripoznano kot najboljša sredstva za
odpravo madežev, ki odstrani vse madeže
brez izjeme in ne pokvari blaga.

Dobiva se v večini specerijskih trgovin in
parfumerij. **Kos 12 kr.** (1426)

Prodajalcem se daje visok popust.

Anton Müller

Dunaj VII., Kaiserstrasse 27.

Zaključite isto v staniolu in rdeči etiketi.

Ces. kr. avstrijsko državno železnico.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiš,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v
Ausee, Ili, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj
osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Pizen, Marijine vane,
Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni
vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost,
Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejovice, Pizen, Marijine vane, Heb,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v
Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik
ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo. —
Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki:
Ob 6. uri 54 m. jutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne,
ob 6. uri 55 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša. Ob
5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Am-
stetten, Solnograda, Lince, Steyra, Ili, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri
55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob
11. uri 17 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja
via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Piznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella
ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince,
Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni
vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca,
Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osebni vlak z Dunaja, Lipkega, Prago, Francovih
varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Piznja,
Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta
Krope. — Proga iz Novoga mesta in Kočevja. Osebni vlaki:
Ob 8. uri 21 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le
ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano
d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 08 m. jutraj, ob
11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9
uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in
praznikih. (1206)

Ivan Kordik

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10—14

priporoča svojo bogato zalogo

jedilne priprave

nožev, vilic in žlic iz britanskega jekla,
alpeke ali alpeke-srebra priv. dunajske to-
varne „W. Bachmann & Comp.“.

Na izbero so tudi

žlice iz alpeke, 12 kom. od gl. 4:30 naprej.

žlice „12“ „220“

Namizni svečniki

iz alpeke, čisto bele kovine,

par 21 cm visokih gl. 2—

23 „230“

25 „240“

Prav cenó se dobé noži in vilice z roženim
(599—40) ali koščenim ročajem.

Proda se več knjig

skoro novih, med njimi staro biblijo v
zlatorezu prav po ceni. (1421)

Dunajska cesta 29, I. ndstr.

Hiša

z gostilno in prodajalnico z
mešanim blagom (1403-2)

v prijaznem kraju blizu Ljubljane se dá
tako v najem ali pa se tudi proda.

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“.

Za prihodnjo šolsko sezijo

se odda mehlovana soba, primerna
za dve šolarici, kateri dobista tudi
lahko hrano.

Več se izve v Slomškovih ulicah
št. 9. (1223—6)

Učenca

sprejme takoj **Lud. Krema**, fotograf.
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27.

Od leta 1868. se

Bergerjevo medicinsko kotranovo milo

ki je izkušeno na klinikah in od mnogih praktičnih zdravnikov,
ne le v Avstro-Ogerski, nego tudi v Nemčiji, Rusiji, balkanskih
državah, Švicah itd. proti *potnim boleznim*, slasti proti
vsake vrste spuščajem

uporablja s najboljšim uspehom. Učinek Bergerjevega kotranovega
milo kot higijeničnega sredstva za odstranjenje
lukinije na glavi in v bradi, za čiščenje in desin-
fekcijo polti je splošno priznan. **Bergerjevo**
kotranovo milo ima v sebi 40 odstotkov le-
snega kotrana in se razlikuje bistveno od vsake
druga mil, ki se nahaja v trgovini. Da se
pride sleparjem in okom, sahtevaj izrecno
Bergerjevo kotranovo milo, in pazi na zraven natisnjeno var-
stveno znamko.
Pri neozdravljivih poltnih boleznih se na mesto kotranovega
milo z uspehom uporablja

Bergerjevo med. kotranovo žvepleno milo.
Kot blaže kotranovo milo za odpravljanje
nesnagne s polti, (614—10)

proti spuščajem na polti in glavi pri otrocih, kakor tudi kot
nenadkriljeno kosmetično milo za umivanje in kopanje za
vsekdanjo rabo služ

Bergerjevo glicerino-kotranovo milo,
v katerem je 35 odst. glicerina in ki je fino parfumirano.
Cena komadu vsake vrste z navodilom o uporabi 35 kr.
Od drugih **Bergerjevih medicinskih-kosmetičnih mil**
zaslužijo, da na nje posebno opozarjamo: **Bergerjevo**
polti milo za prihoje; **Karbonsko milo** za ugaljenje
polti pri pikah valed koz in kot razkužilo milo; **Bergerjevo**
smrekovo-iglasto milo za umivanje in toileto, **Bergerjevo**
milo za čisto otroško dobo (25 kr.)

Bergerjevo Petrosulfo-milo
proti rudečici obraz, rudečemu nosu, oprisu in sklenju kože;
milo za prge v obraz jako učinkuje; **žvepleno-milno milo**
proti zakašnim črvom in nečistostim obraz; **taninsko milo** za
potne noge, in proti izpadanju las.

Bergerjeva zobna pasta v tubah.
najboljše sredstvo za čiščenje zob, št. 1 za normalne zobe, št. 2 za
kadičje. Cena 30 kr. Glede vseh drugih **Bergerjevih mil** se
najde vse potrebno v navodilu o uporabi. Zahtevajte vedno
Bergerjeva mila, ker je mnogo navedenih imitacij.

Prodaja se v Ljubljani v lekarnah gg.: V. Mayr, G.
Piccoli, J. Svoboda in U. pl. Franko-ja, dalje skoro
v vseh lekarnah na Kranjskem. Na debelo:

G. Hell & Comp., Dunaj, I., Sterngasse 8.

Gašper Bolte, izdelovalec
sodovice, Rimska cesta št. 10.

Dečka

poštenih starišev, z dobrimi šolskimi spri-
čevali, sprejemem v svojo trgovino z meša-
nim blagom. (1405—3)

Ljudevit Smole

Sevnica na Štajerskem.

Lepo stanovanje

3 sobe, predsoba, kopalna soba, soba za
služnico, kuhinja, 2 kleti, podstrešna shramba
in vporaba vrta, se odda za novemski
termin v Šubičevi ulici št. 3.

Več se izve pri hišnem lastniku v
I. nadstropji. (1429—2)

Trgovski pomočnik

star 25 let, želi svojo službo premeniti, in
sicer takoj. Izurjen je v trgovini specerijs-
skega in manufakturnega blaga, kakor tudi
železnine in deželnih pridelkov, ter je več
voditi glavno zalogo tobaka in c. kr. loterijo.

Dopisi naj se blagovolijo doposlati pod
„D. Ž.“ na upravništvo „Slov. Nar.“. 1424-1

Gospodična

se priporoča kot

prodajalka ali blagajničarica.

Govori slovenski in nemški.

Povpraša naj se v upravništvu „Slov.
Naroda“. (1419—1)

Firm. 207.

Vpis firm.

Einz. I. 140

V tusodni trgovski register za posamezne
tvrdke sta se vpisali tvrdki:

Frančiška Klaužar, gostilničarka v Ra-
dečah pri Zidanem mostu št. 64.

Imejateljica je Frančiška Klaužar in bode
podpisovala: „Frančiška Klaužar“.

Ana Podboj, gostilničarka v Ribnici št. 25.

Imejateljica je Ana Podboj in bode podpi-
sovala „Ana Podboj“.

C. kr. okrajno sodišče v Rudolfovem
oddelek III., dné 25. julija 1899. (1416)

Upravnik trgovskega skladišča

mlad, vojaščine prost, želi vstopiti v Ljub-
ljano k večjemu trgovcu kot **magaciner**.
Izkušen je v trgovini specerijskega blaga ter
zna voditi zalogo žganja. (1425—1)

Dopisi naj se blagovolijo doposlati pod
„L. R. 25“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

Sode ima na prodaj

raznovrstne, velike in male, stare in nove

J. Buggenig, sodar

Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico
(državni kolodvor). (1432—1)

Istotam kupujejo se tudi stari sodi.

L. Luserjev oblič za turiste.

Priznana najboljša sredstvo proti kurjim oče-
som, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:

L. Schwenk-ova lekarna
Dunaj-Meidling.

Zahte- **Luser-jev** oblič za turiste
vaje po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.
V Ljubljani: M. Mardetschlager,
J. Mayr, G. Piccoli. V Kranju:
K. Savnik. (9—31)

Natečaj.

Pri kmetski posojilnici na Vrhniki popolnuje se mesto

pomožnega uradnika

z letno plačo 500 gl.

Zahteva se občna izobrazba, popolno znanje slovenskega jezika in prostost od
vojaščine.

Prosilci za to mesto naj vložé svoje, s primernimi spričevali podprte prošnje

do 15. avgusta 1899

na kmetsko posojilnico na Vrhniki.

Služba nastopi se takoj.

(1423)

Josip Lenarčič

načelnik.

— Založena 1847. —
— Založena 1847. —

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

v Ljubljani (161—31)

Zaloga in pisarna.
Turjaški trg št. 7

Tovarna s stroji:
Trnovski pristan št. 8-10

priporoča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

**Spretnega
odvetniškega
koncipienta**
sprejme takoj pod ugodnimi pogoji
dr. Josip Furlan
odvetnik v Ljubljani.
(1410-2)

Najfinejša
slastičarska peciva in torte
itd., vsak dan sveža, se priporočajo po najnižjih
cenah. Blagovljina naročila za svahte, krčenje,
godove itd. se izvršujejo najfinejšo in najceneje.

Teodor Novotny
slastičar, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 7.
NB. Posebno se usojam gospode restav-
ratije za sezono proti primernemu rabatu pro-
siti za blagovljino naročbe. (1043-12)

Holandsko-ameriška črta.
Parniki vozijo po kratki do 2krat na teden
iz Rotterdam v New-York.
Pisarna za kajute:
Dunaj, I., Kolowratring 10.
Pisarna za meštrove: Dunaj, IV., Weyringerg. 7 A.
I. kajuta:
Od 1. aprila do 31. oktobra . . . mark 200-400*)
" 1. novembra do 31. marca . . . " 230-320
II. kajuta:
Od 1. avgusta do 15. oktobra . . . mark 200
" 16. oktobra do 31. julija . . . " 180
*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in ele-
ganci parnika. (1210-5)

Moka
iz mlina
Vinkota Majdiča v Kranji
oddaja se po
en gros cenah v plombarih vrticah
po 10 in 25 kil v prodajalni
Maksa Domicelja v Ljubljani
na Rinski cesti
vis-à-vis Gorupovim hišam.
Dostavljanje na dom brezplačno.
Plombe originalne mlinске.
Moka oddaja se tudi v vrečah po 50, 85 in
100 kil. (450-23)
Opozarja se, da priznava izvrstni izdelek
prvega domačega našega mlina dandanes
tudi na tujem uspešno tekmuje s izdelki
vseh ogerških mlinov.

**Koroški
rimski vrelec**
najfinejša planinska kisel voda,
iskusena pri vsakem nahanju,
posebno otroškom, ob slabem
prebavljanju, pri boleznih na
mehurju in ledvicah. 31
Zaloga v Ljubljani: M. R. Supan in P. Lasecnik,
v Kranju: Fr. Dolenz, A. Kummer, v Radovljici:
Oton Homan, v Moštrani: J. Konjek.

Moderce
izvrstne fačone,
najboljši izdelek
priporoča 31
Alojzij Persché
Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

Ivan Jax
Ljubljana, Dunajska cesta 19.
Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in velocipedov.
Gasilci zastoj in trakti.

Čokolada (198-28)
SUCHARD
Povsod
na prodaj.
Cacao

Ljudevit Borovnik
puškar v Borovljah (Fertach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih
pušek za lovcu in strelce po najnovejših
sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi pre-
deluje stare samokresnice, vsprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskušene
valnici in od mene preskušene. — Ilustre-
vani ceniki sastonj. (31)

**Iščem sposobnega
knjigovodjo
in
praktikanta**
za svojo lesno trgovino, spojeno s parno žago.
Dotičnika morata biti delavna, poštna in
trezna, dobra in hitra računarja in korespondenta.
Poleg slovenskega in nemškega jezika želim tudi
zmožnosti italijanske, vendar ni neobhodno po-
trebno.
Ponudbe s prepisi spricval, dosedanjim po-
slovanjem in zahtevano mesečno plačo naj se po-
šiljajo — kam? — pove upravništvo „Slovenskega
Naroda“. (1353-4)

Splošno kreditno društvo v Ljubljani.
Vplačani zadružni deleži gid. 45.900. — Promet od 1. oktobra 1898 do
1. junija 1899 gid. 1.375.307.20. — Skupna aktiva gid. 268.649.93.
Sprejema: hranilne vloge po 4 1/2 %, vloge na tekoči račun po
3 1/2 % od dneva vložitve do dneva vzdige.
Izposoja se na menice in na personalni kredit proti obrestmi
po 5 do 6 % brez kakih stroškov. (1173-7)
Urađuje se vsaki dan ob navadnih urah: Dvorski trg št. 3.

Razpis. (1386-2)
Radi oddaje sidarskih in drugih stavbno-obrtnijskih del za
zgradnje nove grofice Stubenbergeve uhožnice vršila se bode
dné 21. avgusta 1899 ob 10. uri dopoldne
javna pismena ponudbinska razprava
pri podpisanim mestnem magistratu v pisarni mestnega stavbnega urada, kjer so tudi
vsi načrti, proračuni, pogoji in drugi zadevni pripomočki ob navadnih uradnih urah
vsakemu na vpogled razgrnjeni.
V ponudbah, katere je zapečaten in s 5 %nim, na podlagi skupnih zneskov dolo-
čenim vadijem opremljene do določenega časa vložiti, navedi ponudnik jednotne cene
in na njih prostoru preračunjene skupne zneske s številkami in besedami.
Pripominja se, da se sme ponuditi za vsa dela vkup, ali pa za razna obrtnijska
dela ali skupine posebej, ter da se na ponudbe, katere se bodo pogojno glasile, ali na
take, katere bodo prekasno vložene, ne bode oziralo.
Mestni magistrat ljubljanski
dné 22. julija 1899.

**Nadaljne
specijalitete:**
Pisalne in kopirne tinte.
Vodovarno
mazilo za usnje.
Pat. ohranjevalo za
podplate
„Vandol“.
Kovinska snazična
pasta in snazično
milo za srebro in
zlato.
Laki za usnje.
Patentna mazalna
krtica z „Nigrette“
tekoče mazilo za
črne in barvne
čevlje 35 kr.

Najbolje črnilo svetá!
Kdor hoče svoje obutalo ohraniti lepo bleščeče
in trpežno, naj kupuje samo
Fernolendt čreveljsko črnilo
za lahka obutala samo (190-27)
Fernolendt crème za naravno usnje.
Dobiva se C. kr. priv. povsodi.
tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.
Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse 21.
Radi mnogih posnemaj brez vredno-
sti pazi naj se natančno na moje ime **St. Fernolendt.**

FRAN CHRISTOPH-ov
svetli lak za tla
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
Zaradi teh praktičnih lastnosti in enostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče
sam lakirati tla. — Sobu se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih bar-
vah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svit).
Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.
Dobiva se v Ljubljani pri Iv. Luckmann-a
nasledniku Antonu Stacul-u; v Kranju pri
F. Dolenz-u. (562-7)
FRAN CHRISTOPH
izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

K sezoni
trocevne puške
priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejše vrste, revolverjev itd.,
vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na
trocevne puške
katere izdelujem v svoji delavnici in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu
priporočajo najbolje.
Ker sem na Kranjskem edini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se pripo-
ročam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče
naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.
Z velespoštovanjem (1332-3)
Fran Ševčík, puškar v Ljubljani v Židovskih ulicah.

Brata Eberl leta 1842.
Ljubljana, Franciskanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv.
južne železnice.
Slikarja napisov.
Stavbinska in polhišvena pleskarja.
Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev
na drobno in na debelo.
Velika izbirlka dr. Schoenfeld-ovih
barv v tubah za akad. slikarje.
Zaloga
vsakovrstnih čopičev za pleskarje, sli-
karje in zidarje, številnega mazila za
hrastove podo, karbolinaje itd.
Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejšo,
najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje
sobnih tal pod imenom „Eapidol“.
Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v na-
jino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi
kot priznana resno in fino po najnižjih cenah.

Perilo za gospode
najboljše blago in
kravate
prodaja 31
Alojzij Persché
Pred škofijo, poleg mestne hiše.
Anton Presker
Sv. Petra cesta št. 6 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6
priporoča svojo veliko zalogo
gotovih oblek za gospode in dečke,
jopic in plaščev za gospe, nepremoč-
ljivih havelokov i. t. d.
Obleke po meri se po najnovejših usorcih in po najnižjih cenah
31 solidno in najhitreje izgotovljajo.

Mehanik
Ivan Škerl
Opokarska cesta št. 16.
Šivalni stroj 31
po najnižjih cenah.
Bleokle in v to stroko
spadajoča popravila izvr-
šuje dobro in cenó.
Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Pozor!
Vsi za
požarne brambe
potrebni predmeti, kakor:
distinkcije, emblemi, naramnice,
čepice, trobilke, piščalke, cevi,
službene obleke i. t. d.
dobé se pri znani tvrdki
J. S. BENEDIKT 31
v Ljubljani.
= Ceniki na razpolaganje. =

Stanovanje

prvem nadstropju s tremi sobami in s
itilkinami, se odda s 1. novembrom t. l.
a Tržaški cesti št. 14, poleg tobačne
varne. Cena 220 gld. Istotam se dá tudi
vrt v najem.

Premier-kolesa prva znamka

že 24 let

Jedini zastopnik: FR. ČUDEN, trgovina z biciklji, Ljubljana.

Pozornost,

kolesarji!

Obče znana, jako trpežna

kolesa Styria Special „ljudsko kolo“

prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako
znižanih tovarniških cenah pri

Franu Čudnu v Ljubljani

s čemur je slav. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti

Styria Special.

(973-14)

Zastopnik tvrdke: Josip Polak.

TOVARNIŠKA CENA!

Naznanilo.

Podpisana večletna računsko natakara v „Švicariji“ usoja se slavnemu občinstvu
uljudno naznanjati, da je prevzela z dnem

1. avgusta 1899

gostilno „PRI PERLESU“

na lasten račun, kjer toči pristna, naravna dolenski in istrijski vina ter eviček
in vedno sveže Perlesovo pivo. Mrzla in gorka jedila so cenjenim gostom vedno
na razpolago. Postrežba točna, cene zmerno.

Lep senčnat vrt. Zvezdasti vrtni cvetovi.

Keglišče se lahko za vsak dan, razun sobote, odda na stalne kegliške družbe.

Za obilen obisk se priporoča z vsem spoštovanjem

(1428-1)

Mici Erbežnik-ova.

Razpis službe.

(1196-3)

Pri pomožnih uradih mestnega magistrata je stalno popolniti mesto **regis-
trerja** s prejemki četrtega (1100 gld. plače, 200 gld. dejavnostne priklade in dve pet-
letnici po 100 gld.), eventualno mesti pisarničnega **oficijala** s prejemki petega
(880 gld. plače, 180 gld. dejavnostne priklade in dve petletnici po 80 gld.), in pa pisar-
ničnega **kancelista** s prejemki šestega (675 gld. plače, 150 gld. dejavnostne priklade
in dve petletnici po 75 gld.) činovnega razreda, in **praktikanta** z adjutom 480 gld.

Za podelitev zgoraj omenjenih služeb se od prosilcev zahteva, da so z dobrim
uspehom dovršili nižjo gimnazijo, nižjo realko ali kak drug zavod iste vrste, in pa, da
so si splošno usposobljenost za ta poklic zadobili z večletno prakso v kaki državni,
deželni, občinski ali v kaki zasebni pomožni pisarni in da se o tem izkažejo z ugod-
nimi izpričevali. — Prednost se daje prosilec, ki se izkažejo s srednješolskim zrelost-
nim izpričevalom ali pa z zrelostnim izpričevalom kacega drugega zavoda iste vrste.

Prosilci za te službe imajo svoje s potrebnimi dokazili opremljene prošnje pri
predsedstvu mestnega magistrata vložiti najpozneje

do 31. dne avgusta t. l.

Na zakasnjene prošnje se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 24. junija 1899.

Posrečilo se je

konečno nama pridobiti svetovnoznanih

Adler-koles

glavno zastopstvo: (1214-11)

Gradišče
št. 2.

Kavčič & Gorjanc

Rimska cesta
št. 9.

V blagohotno Znanje.
— Ker popolnoma opustim vsi
zalogo tu in izozemskih ševljivot
in nitkastega blaga (kam-
garn), prodajam navzlic 20%
podrazžitvi orodje volne globoko
— Blago za oblake, pralno blago
šifoni, platno, gradl, podložno blago
za blake, preproge, blago za pohištvo,
žamet, kravate, modrci se prodajajo po
čudovito nizkih cenah.
Za nakup in iznajdavo predmetov rabi uljudno
JOZEF VISNAR
Ljubljana, Stari trg št. 4.

(1196-7)

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne
uradniške uniforme

In poverjeni zalagatelj ces. kr. unif.
blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za
izdelovanje civilnih oblek in nepre-
močljivih havelokov po najnovejši fa-
coni in najpovoljnejših cenah. Angle-
ško, francosko in tuzemsko robo ima
na skladišču.

Gospodnim uradnikom se pripo-
roča za izdelovanje vsakovrstnih uni-
form ter preskrbuje vse sraven spa-
dajoče predmete, kakor: sablje, meče,
klebuke itd., gospodom c. kr. justič-
nim uradnikom pa za izdelovanje
talarjev in baretov. 81

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo naj-
večjo zalogo vseh
vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz
tule, jekla in nikla,
kakor tudi stenskih
ur, budlik in salon-
skih ur, vse samo
dobro do najljepše
kvalitete po nizkih
cenah.

Novosti
v žepnih in sten-
skih urah so vedno
v zalogi. 81

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Puškar Fran Kaiser

v Ljubljani

Šelenburgove ulice št. 6

se usoja najbolje priporočati se
p. n. gg. lovcem za

lovsko sezono.

Zunanja naročila se točno
izvršujejo. 81

Pri nakupovanju
suknenega in manu-
fakturnega blaga
se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani
v Špitalskih ulicah št. 4.

Velika zaloga 81
suknenih ostankov.

Pod Trančo št. 2. 31

Veliko zalogo

klobukov

priporoča **J. Soklič.**

Pod Trančo št. 2. 31

Avgust Repič

sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16

v Trnovem

se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa po najnižjih cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakovrstna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovni naj se vzorec vposlati.

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

Ign. Fasching-a vdove

31 ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpreprostejših kakor tudi najfinjših, s žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvršijo.

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

31 Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlitnice, katere se dobivajo v zlati izborno ceno. — Ceniki zastoj in poštne prosti.

Največja izber najnovejšega

svilnatega blaga

črne in barvnatega za cele obleke in bluze, priporoča

Alojzij Persché

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Mlad

trgovski pomočnik

in (1397—2)

trgovski učenec

se sprejmeta v trgovino z mešanim blagom. Ponudbe na upravnishvo „Slov. Nar.“.

Priporočava (21—178)

Kulmbaško sladno pivo

pastérizovano v steklenicah

znano po svojih izvrstnih učinkih.

Kavčič & Lilleg

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Vsprejme se v nekem trgu na Spodnjem Štajerskem zdrav, spreten

komptoarist

za trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki, kateri naj bo zmožen nemškega in slovenskega jezika v govoru in pismu, vojaščine prost, zdravega vida in dobrega sluha, absolviran učenec trgovske šole, ali za komptoar sposoben komi, z lepo pisavo, dobrim konceptom in dober računar. Ponudbe naj se pošiljajo upravnishvu „Slov. Nar.“ pod šifro „komptoar“. (1387—2)

Glavna zaloga moke

iz slovečega valjičnega mlina

Vinko Majdič-a v Kranju.

Pri razstavah odlikovani izdelki dobé se en-gros po originalnem ceniku pri

Antonu Ditrich-u

glavnemu zastopniku (1121—8)

Marije Terezije cesta št. 2, Ljubljana.

Štedljiva gospodinja

katera hoče

davek pri sladkorju prihraniti

naj poskusi v gospodinjstvu kuhati mesto neredilne in razburjajoče kave ali kitajskega čaja:

Doktor pl. Trnkóczy-ja

kakao sladni čaj.

1 zavoje 1/4 kilo vsebine 20 kr., 14 zavojev samo 2 gld. 25 kr.

Prodaja in razpošilja z obratno pošto, tudi samo 1 zavoje:

Lekarna Trnkóczy

(1349-11) v Ljubljani.

Stanovanje

v Vegovi ulici št. 2, na vogalu Kongresnega trga

obstoječe iz 4 sob, kuhinje itd., se odda s 1. avgustom eventuelno tudi s 1. novembrom t. l. (1326—5)

Natančneje se izve pri hišniku istotam.

Dr. Rose balzam

za želodec

iz lekarn

B. FRAGNER-ja v Pragi

je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljane pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.

SVARILO!

Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga lekarna B. Fragnerja v Pragi

Malá Strana 203, ogelj Ostrohojé ulice.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

V Ljubljani se dobiva pri gg. lekarnih: O. Piccoli, U. pl. Trnkóczy, M. Mardet-schláger, J. Mayr; dalje v vseh lekarnah Avstro-Ogerske. a (367—8)

Učenca

sprejme v trgovino z železnino, špecerijo in drobnino

Val. Lapajne

trgovec v Idriji.

(1402—3)

Stanovanje

s 4 sobami in lepimi pritliklinami in vrtnim deležem se odda za 450 gld. z vsemi postanskimi pristojbinami.

Več se izve v Novi ulici št. 5 pri hišnem oskrbniku.

(1417—2)

oskrbnik ozir. knjigovodja

ki naj bode zmožen nemškega, slovenskega in laškega jezika, trgovinsko izobražen, zanesljiv, v občevanju s strankami dobro izvežban in skušen v kmetijstvu ter v ravnanju s konji. Le prosilci, ki se izkažejo z najboljšimi referencami in ki reflektujejo na stalno, prijetno službovanje, naj pošljejo natančne ponudbe z zahtevano plačo itd. pod naslovom „Lebensstellung“ upravnishvu „Slov. Naroda“.

(1422—1)

Dobra kapljica!

Kdor hoče ceneno in pristno hrvaško vino piti, naj se potrudí v novo ustanovljeno pivnico za vino in šganje na Starem trgu v Plavčevi palači in naj se prepriča o dobroti in kakovosti vin.

Vina v steklenicah, žedno adjustirana, liter od 38 kr. naprej in pristno hrvaško

slivovko, tropinovec in konjak

priporoča po najnižjih cenah

1. hrvaška trgovina z vinom in šganjem

O. Holmar & Co.

(1420—1) Stari trg 30—32.

Viljema Hatlerja naslednik

Ivan Hafner

umeteljno in stavbinsko mizarstvo

v Gradcu, Lagergasse št. 11

izdeluje

vse vrste stavbinskih in mizarških del

kakor: Okna, vrata in duri, lesene plafone, lambris, portale, okronanja, obloženje pomo-lov, stopnijske zgradbe, tablje iz lesa in galerijske zgradbe, balustrade itd. itd.

Izvršitev popolnih trgovskih portalov, izloženih okenj in prodajalniske oprave.

Atelié za umeteljniška in dekoracijska dela.

Skladišča materiala in delavnice: Lagergasse 11 in Kepplerstrasse Nr. 82.

vse vrste pohišvenih mizarških del

popolne izvršitve stanovanjskih oprav,

kakor: (801—8)

oprave za predsobe, sprejemne in jedilne sobe, dvorane, spalnice, salone, budoarje, gosposke sobe, kmetijske izbe, lovške sobe, vile, hotele in cerkve, pohišstvo za pisarne itd. v vsaki poljubni vrsti lesa in vsakem slogu po lastnih načrtih ali po pridejanih risarijah.

Janko Klopčič

urar v Ljubljani, Prešernove ulice št. 4.

Nikelnaste, jeklene, srebrne, Tula, amerikanske plaque, zlate ure. Stenske ure. Ure z nihalom. Salonske ure. Pisarniške ure. Raznovrstne lično izdelane budilke. Srebrne, Tula, arner, plaque, novo-zlate, fine 14kar. zlate verižice, zapestnice, prstani, uhani, zapone, priklepki, gumbi za manšete in srajce, igle za kravate iz granatov. Razne stvari iz Kina-srebra. Prstani in uhani z dijamanti in briljanti. Specialitete vsake vrste v zalogi.

Hitreje se ne kupuje ceneje.

Popravila zanesljivo, točno in cenó!

31

Prej **Alojzij Erjavec** Prej **J. Zor**

črevljarski mojster v Ljubljani, Čevljarske ulice 3.

Po večletni skušnjí, kakor tudi po dovršenem strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnolo-gičnega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov. Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval. Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so razna mazila, voščila za črno in rujavu obuvalo, ter razne potrebščine za to obrt.

31

Mere se shranjujejo. — Vnanjim naročilom naj se pridene vtore.

MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi

priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg št. 17.

31

Skladišče za modno blago, pozamentrije, trakove, šipke, svileno blago, perilo, e e e e e klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno. e e e e e

Josip Oblak

umetni in galanterijski strugar

Trubarjeve ulice št. 3

izvršuje vsakovrstne v njegovo stroko spadajoče stvari po najnižji ceni. Palice za okna od 50 kr. do 2 gld. 25 kr., kegljiške kroglice 12 cm debele 1 gld. 25 kr., 13 cm debele 1 gld. 60 kr., noge za omare od 3 do 5 kr. — V zalogi ima tudi razne cigarnike in zdravstvene pipe do najfinjših vrste. Popravila od kosti, roga, morskih pen, lantarja, lesa izvršuje po najnižji ceni.

31

Pekarija in slasčičarna

Jakob Zalaznik.

Glavna trgovina: Stari trg št. 21.

Podružnica: Vegove ulice št. 12.

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pekarsko pecivo, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepe-čenec (Vanille-Zwiebak). V svojih slasčičarnicah postrezam točno z najfinjšim naslednim pecivom in s finimi pristnimi likerji ter z Vermouth-vinom. Posebno opozarjam na fine indijanske krofe in zavilke s smetano napolnjene.

31